

**A la Zoutmans victorie, bevogten door de
Hollanders op de Engelsche. voorgevallen op
de Doggersbank, in de Noordzee, den 5.
Augustus 1781**

**Zingende de blyde overwinning. als meede de nieuwste
liederen die hedendaags gezongen werden, en in geen
andere liedeboeken te vinden zyn**

bron

A la Zoutmans victorie, bevogten door de Hollanders op de Engelsche. voorgevallen op de Doggersbank, in de Noordzee, den 5. Augustus 1781. Zingende de blyde overwinning. als meede de nieuwste liederen die hedendaags gezongen werden, en in geen andere liedeboeken te vinden zyn. Barent Koene, Amsterdam 1782 (tweede druk)

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/_ala001alaz02_01/colofon.php

© 2013 dbnl

dbnl

A la Zoutmans Victorie, Bevogten door de Hollanders op de Engelsche.

***Nieuw Zeemans Lied, op de Onverwagte Victorie van den Hersteller
van Hollands Roem Zoutman.***

Stem: Hoor Annaatje ik zal verhaalen.

1. Zou ik thans niet welkom weezen,
Na de zege van 'sLands vloot,
By *Anna* myn uitgeleezen?...
Zagjes wat jy zoent me dood:...
Ja *Zoutman* die brave Held
Heeft met ons 's Lands roem hersteld. bis.

2. De eerste Slag strekt ons tot glorie,
Englands hoogmoed is gestuit,
Parker vlugt, Hoezee! Victorie!

Al dat snoeven heeft nu uit:
 Want *Zoutman*, die dappre Held
 Heeft 's Lands ouden roem hersteld. bis.

3. Zeeuw en Maas-man niet te vinden,
 Stelt de hoop op buit te loor,
 Scheepen, volk, geschut en winden,
Parker had in alles voor;
 Nogtans heeft *Zoutman*, die Held
 Met Gods hulp s'Lands eer hersteld. bis.

4. Ja schoon Rusland ons mogt foppen,
 Om 't getalm, met Sweed en Deen,
 Konden wy den vyand kloppen,
 De eer blyft nu voor ons alleen:
 Want *Zoutman*, die dappre Held,
 Heeft 's Lands ouden roem hersteld. bis.

5. Rood of Rinsch kan thans niet baaten,
 Neen, die grootste zegepraal,
 Eischt Bourgonje op 't heil der Staaten,
 En voor d'Opper Admiraal:
 Want *Zoutman*, die dappre Held,
 Heeft 's Lands ouden roem hersteld. bis.

6. *Zoutman* moet vooral een glaasje,
 Niemand deed meer dienst aan 't Land,
 't Is geen schreeuwer maar een baasje,
 Dat voelt England tot zyn schand,
 Want die ouderwetsche Held,
 Heeft zyn overmacht geveld. bis.

7. 'k Heb condities by dozynen,
 Maar een zeeman weet zyn maat:

Dit is voor de Capiteinen,
 Voor die zuilen van den Staat,
 Door wier hulp en moed de Held
Zoutman heeft 's Lands roem hersteld. bis.

8. Nu voor d'Amsterdamsche Vaders,
 Zonder wien 't niet was geschied;
 Die zyn 's Princen beste raders:
 Raad van *vreemden* deugd dog niet:
 Door hun dingtaal is de Held
 Uitgezeilt, 's Lands roem hersteld. bis.

9. Siet hoe trouw zy de gekwesten,
 In het gasthuis gadeslaan,
 Alles geeven zy ten besten,
 Wie word niet door liefde ontdaan?
 Sy met *Zoutman*, onzen Held,
 Hebben de eer van 't Land hersteld. bis.

10. Hadden wy niet fel gevogten,
 Amsterdam was onderdrukt:
 Maar in spyt van die dat zогten,
 Is die snoode zet mislukt:
 Want haar schat is door den Held
 Trouw in veiligheid gesteld. bis.

11. Zend de Prins nu ryklyk scheepen,
 Onder *Zoutman*, word de Brit
 Als hy staan durft, zoo geneepen,
 Dat hy ons om vrede bidt:
 Want de naam zelfs van die Held
 Strekt ten schrik voor zyn geweld. bis.

12. 't Is de zee doch die voor deezen,
 't Land tot grootheid heeft gebragt,
 Sonder Graaf of Prins te weezen,
 Toont een Burger daar zyn kragt:
 't Blykt aan *Zoutman*, want die Held
 Heeft op zee 's Lands eer hersteld. bis.

13. Ja de zee is recht myn leven,
 Morgen trek ik weêr naar boord,
 'k Sal je een lekker afscheid geven,
 Meid lief, help my schielyk voort,
 En wacht buit, zo onze Held
 Word aan 't hoofd der vloot gesteld. bis.

Matroozen Lied, op het Draagen van Zoutmans Lind.

1. Laat Neêrlands Volk dit Sierzel draagen
 Soo lang des Brits gevloekte plaagen
 Den handel en de zeevaart bind,
 Wy zwieren toch met *Zoutmans* Lint,
 En zullen daar zoo lang meê zwieren,
 Tot wy als *Zoutman* zeegevieren.

2. Weg, Henri-Quatre! met u franje,
 Meloene koleur en flaauw Oranje:
 Hier heb ik à la *Zoutmans* Lint,
 Die zich aan Nederland verbind,
 Moet deze nieuwe Mode draagen,
 Of kan geen Patriot behaagen.

Tweede Zoutmans Liedje, tusschen Kaatje en Mietje.

Stem: Wat of de Schout mag praat.

Klaas.

1. Wat vreugd, myn lieve Mietje!
Ik kom behouden weêr,
En zing een vroolyk Liedje
Tot onzen *Zoutmans* eer. Lieve Sus!
Ik geef aan u, tot welkomst, deeze kus.
2. Nu heb ik regt couragie!
wie had dit ooit gedagt?
Voor niets twee Maanden Gagie!---
Deez' beurs!--- Ik zie gy lacht. Lieve Sus!
Een welkom thuis--- Ja wel! die koft ik flus.
3. Sie hier een *Zoutmans* Lindje!
Daar is de *Doggers Bank*:
Daar streed de vloot, myn kindje!
Daar wonnen wy 't, Goddank! Lieve Sus!
Draag 't voor u Borst, of leg het op u Mus.

Mietje.

4. Ik dank u, waarde *Klaasje*!
Voor 't Lint, en neem het aan,
Gy zyt een Nobel baasje:
Gy hebt uw best gedaan. Lieve Vrind!
Dit kuschje toon, hoe u myn hart bemint.

5. Men mag wat van u hoopen,
 Daar ge als een Seerob streed;
 Ik wilde u ook wat koopen,
 Daar ge u zo dapper kweet. Lieve Vrind!
 Een welkom-thuis van haar die uw bemint.

6. De *Henriquate* daagen
 Syn uit--- Geef hier uw voet;
 Nu moet gy *Zoutmans* draagen:
 Die Ankers staan u goed. Lieve Vrind!
 Draag het ter eer van haar die u bemint.

Klaas.

7. Gy hebt een *Zoutmans* Lindje!
 Ik gespen naar dien trant,
 Nu eens gekuijerd, Kindje!
 Ginds aan den Buyten kant. Lieve Sus!
 Kom laat ons gaan. Maar eêr wy gaan--- een kusch.

***Op het Schip van de Admiraal Generaal, tot Lof van den Wel Edele
 Gestrenghe Heer Captyn J.H. Kindsbergen.***

Stem: Geld is de weg van alle zaaken.

1. Wel te vreedde zullen wy vaaren,
 Met Kindsbergen ons Capityn,
 Koomt daar een Vyand ons te waaren,
 Niemant van ons zal blooijaarnt zyn;

Ons Overste is als ons Vader,
 Wat geluk kan 'er grooter zyn,
 Wy wenschen hem niets is ons nader,
 Leef lang Captyn, leef lang Captyn,
 Leef lang Captyn, ja ons Captyn.
 2. Vlegt nu een krans van lauwer bladeren
 Zulks ter eeren van deze Held;
 Wy als Kinderen tot hem naderen,
 Trouw bytestaan tegen het geweld,
 En ons leven met hem wagen,
 Die dit meent die zingt met myn,
 Met Kindsbergen al ons dagen,
 Leven in eeren als Capityn
 Leef lang Captyn, ja ons Captyn.
 3. Onze Captyn ene Man met eeren
 Door de Wereld wyd vermaard!
 Hy moet immers altoos triumphheeren,
 Voor zyn Vyand nooit vervaard
 Syn Heldenmoed is meer gebleeken
 En daar toe ook zyn wys beleid,
 Wy blyven ook niet in gebreeken,
 Tot vegten zyn wy al bereid,
 Leef lang Captyn, ja ons Captyn.
 4. Laten wy maar aan 't Vegten raken,
 Want op het stryden zyn wy belust;
 Onze Captyn die zal 't wel maken,
 Syn wys beleid maaktons gerust,
 En hy kan van ons verwagten,
 Dat wy met een Leeuwenmoed,
 Spannen zamen al onze kragten,

Laten de laasten droppel bloed
Leef lang Captyn, ja ons Captyn.

Op het Ontdekken van de Vyandelyke Vloot, op Zondag den 5. Augustus 1781.

Stem: Sinne, benje genegen tot minne.

1. Sondag // toen ik nog in myn Kooy lag,
Seid' men dat men een Vloot zag?
Gy kunt eens denken hoe dat ik toen ontwaekten,
Ia dagt nu zal ik het uw wreeken!
Na dat ik hem had bekeeken,
Sprak onze Capitein maekt vaerdig nu.

2. Vegten // zullen wy op deez' plegten,
Sprak 'er ons Volk als knegten:
't Geen wy ook manmoedig hebben begonnen,
Selfs dat onze Capitynen
Spraken nu moeten zy verdwynen,
Ik zie dat de Leeuw zyn pyl ontbind.

3. Eeven // voor agte was alles in leeven,
Toen deed men den Engelsman beeven!
Het geen ons Volk deed roepen Viva Hoezeé
En Apollo deed ons getuygen,
Dat wy 'er niet hoefde te buygen
Voor Tromp, de Ruyter of Piet Heyn.

4. Zoutman // dat was 'er voor haer geen zoetman!
 Want hy lei 'er met moed an,
 Sout op de staert al van die Engelse Meeuwen,
 De Heeren Bentink en Dedel,
 Van Braem die toonde zig edel:
 En dreeven de Vyand op de vlugt.

***Op de Bloedige Zee-Batailje, tusschen de Hollanders en de Engelsche,
 op Doggersbank, op Zondag den 5. Augustus 1781.***

Op een Geestelyke Wys.

Vrienden wild dit Lied aanhooren,
 Wat ik uw breng te vooren;
 Wat of 'er is geschied,
 Van onze Vloot zeer kragtig,
 Van veertien Scheepen magtig,
 Vermelt word in dit Lied.
 2. wy zeilden ook zeer kragtig,
 Uit Texel is waaragtig;
 Met ons bemande Vloot,
 wy moesten zonder faalen,
 Ruim seeventig Scheepen haalen
 Van de Koopvaarders hoord.
 3. wy meenden de Oostzee te bezylen,
 Met onze Koopvaardyë;
 Maar het wierd ons belet.

wy willen van geen treuren,
 Maar het kwam ons te gebeuren,
 Vyftig al in Zee let.

4. 't was 's morgens drie uur geslaagen,
 Toen wy den Vyand zaagen,
 Met seeventien Scheepen meê,
 wy meede zonder schroomen,
 Dorsten wel by hem koomen,
 waaren eer niet te vreê.

5. Ons Koopvaarders met eeren,
 Deeden wy rittereeren
 Een ent van ons van daan.
 Toen zyn zy by haar gekoomen,
 Ons Commandant zonder schroomen
 Deed Sein om ook te slaan.

6. Den Vyand op ons draaiden,
 Syn Engelsche Vlag die waaiden,
 Gaf ons de volle Laag
 Met zyn groote Kanonnen,
 Hoorden men lustig brommen,
 Toen waaren wy ook niet traag.

7. De Britten ons affronteerden,
 Schemten op onze braave Heeren,
 Heisten de Prince Vlag verkeert,
 Ons Schouwt by Nagt wilt weeten,
 Heeft het ook niet vergeeten,
 Heeft hun gekonverseert.

8. Ons Schouwt by Nagt met eeren,
 Die kon ons Hollands leeren,
 Met al zyn Volkje fris.
 De Batavier wilt weeten,
 Heeft ook wat toe gesmeeten,
 't was raak maar zelde mis.

9. De Bloetvlag zag men waaijen,
 De Hollandsche Haan die kraaiden,
 En wy gaaven laag op laag.
 Met onze weinig Stukken,
 Sy moesten voor ons bukken,
 Of zy wierden geplaagt.

10. Kanonnen hoort men kraaken,
 Die vuur en vlam uitbraaken.
 Het was al voor den Vyand,
 Om hem maar af te weeren,
 Laat het u niet misdeeren,
 Maar schiet hem in de Brand.

11. De Engelsche Admiraale,
 Die kwam ons op zy draaijen,
 Met neegen hondert Man,
 Met halve Cartouwen,
 Hy kon ons niet benouwen;
 Hy kwam ook slegt 'er van.

12. Toen was het Alon coerasie,
 Past maar op u begaasie,
 Legt op den Vyand aan,
 wilt nu maar lustig vegten,
 Voor 't Vaderland als knegten,
 Dan zullen wy hem verslaan.

13. wilt nog eens lustig vuuren;
 Het zal nu niet lang meer duuren;
 Schiet na de Britten toe.
 wy zullen hem wel haast dwingen,
 Hy luistert al na ons zingen,
 Ik geloof dat hy word moe.

14. Dat vegten dat bleef duuren,
 Ruim sesde half uren,
 Eer dat het was gedaan,

Toen hebben wy met genugten,
Den Engelschman zien vlugten,
Tot eer van het Neederland.

15. Ons derde Stuurman goedig,
Ons Schieman heel kloekmoedig,
Lieten hun leeven daar.

Een Kwartiermeester beneeven,
Die lieten daar hun leeven,
Godt helptse uit 't gevaar.

16. Nog zeeventien Persoonen,
Die bleeven daar nog woonen
Op 't zoute Peekelvelt
Godt zal ze ook bewaaren,
Voor onheil en gevaaren,
Voor 's Vyands geweld.

17. Ook veertig Geblesseerden,
Die zig daar dapper weerden;
En ons Dappere Capitein,
Die na een en twintig daagen,
Aan de wal is begraaven,
't Doet ons van harten pyn.

18. Dankt nu den Heer Barmhartig,
Dat hy nu zoo trouwhartig,
De rest nog heeft bewaart.

wy hebben nog te Sylen,
Na Texel vyftig mylen,
Maaken ons daar weêr klaar.

19. komt vrinden wilt verligten,
Al die dat Lied ging digten,
Het was een wimpelman,
Op de Batavier wilt weeten,
Daar is hy neêr gezeeten,
hy doet ook wat hy kan.

Een voornaam Heer bedroogen door een Jong Meisje.

Op een Aangename Voys.

1. Daer was reis een jong meisje,
 Die eer en deugd bezat,
 Een Heer te Paerd reed uit de stad,
 Hy kwam dit meisje tegen
 En vroeg: hoe dus alleen?
 Zeg, waar gaat gy zoo heen?

2. Hy stapt van 't Paerd ter neder,
 En vroeg haer om een zoen?
 Hy had haer vast, wat zouze doen?
 Helaes! Myn Heer, zeer gaerne
 Antwoord hem de arme Meid,
 Terwyl ze bitter schreid.

3. Myn Broer is gints aen 't ploegen,
 Als hy het zag Myn Heer,
 Hy zei het aen myn Vader weer:
 Ziet of hy kan bemercken,
 Dat wy hier zyn by een?
 Ei loop reis schielyk heen.

4. Terwyl hy stond te kyken,
 Sprong 't Meisje stout op 't Paert,
 En reed toen weg met snelle vaert;
 Daer stond het arme Heertje,

Hy was het Meisje kwyt,
En 't Paerd daer by o spyt.

5. Dus moest hy ondervinden,
Hoe jonge Meisjes doen,
Wanneer zy zig voor lichte hoen,
Maer diergelyke Meisjes
Zyn in deez' tyd wat raers,
Men vind ze maer heel schaers.

Een Nieuw Lied.

Op een Lieffelyke Wys.

Adieu myn lief wy moeten van ons beiden,
Door het geluyt van trommels en van pypen,
De trompetten blaazen even zeer,
Adieu myn lief tot dat ik weder keer.

2. Ik en zal niet lang in 't leger blyven,
Zonder u myn lief myn Engel eens te schryven
Als u hert is dan gelyk de myn,
Als twee gepaarde levens dan vereend te zyn.

3. Ik en zal u nimmer nooit verlaten,
spyd voor de geen van alle die ons haten,
Ik vertrek nu weeder met fatzoen,
Hier van daan weer na een ander garnizoen.

4. Al trok ik van hier drie hondert mylen
De liefden schiet met alderhande pylen,
De dood die volgt ons overal.
Waar dat wy ons keeren ofte wenden zal.

Op de Bloedslag die voor handen is.

Stem: O Menschen wild u dog bekeeren.

Is nu de vredeedes bant gebrooken,
 Al van de Oorlog op de Zee,
 't dee ons eigen bondgenooten,
 Zy leefde in een rust en vree,
 Wy bidden u tog God den Vader,
 Weest over ons Nederland tog genadig.

2. Men hoort nu aan alle kanten,
 Alle Koningen die bennen bereid,
 Zoo als ons vermeld de kranten,
 Al om te trekken al in de streid,
 Een zwaare bloetslag staat nu op handen
 Gods toorn is nu ook aan 't branden.

3. Og Engeland wat heb ik u misdreve
 't Is alles uwen eigen schuld,
 Gy bragt holland veel in de weegen,
 Want hy gebruikt met u gedult,
 Was elk te vrede in zyn staat.
 Maar als men zig bezint dan is 't te laat.

4. Dog jou gemoed dat zal wel knagen
 Als gy aanziet ons groot getal;
 Als onze vloot zal komen vragen,
 En die de bloedvlag eizen zal,
 Wy verlooren liever alle het leeven,
 Als ons aan de Vyand te geeven.

5. Al hebt gy nu wat weggenomen
 Het u tog niet baten en zal:
 Het moet alles weer te rugge komen
 Als gy aanziet ons groot getal,

Als God zal onze vloot bewaaren,
Dan zullen wy met 't zwaart weer halen.

6. Denk eens aan de trouwe daden
Van het Schip dat g' te Stasius vond
Hoe trouw dat zy haar leeve waagde,
Het dee zyn best al wat het kon,
Zy vogten zo lang, wel zes uren,
Haap Kaptein moest de dood bezuren.

7. Og God wilt onze vloot bewaren
Bestierd ze tog met uwe hand,
Wanneer zy in de bloedslag vaaren,
Als zy trekken in vuur en vlam,
Dat God den Heer mag by u wezen
Dan hoeft gy geen Vyand te vrezen.

8. Og God wilt ons tog nu bewaaren,
Als voor toen ons de Spaanse vloot,
Die dogte de vreugde aan ons te halen
Maar zy wierden zelfs gedood:
Op God alleen kan men betrouwen,
Op Menschen hulp kan men niet bouwe.

Of God wil ons verder bewaaren,
Voor ziekte, pest in deeze tyd,
En redt ons dog uit dit gevaaren,
Og help ons dog uit deeze stryd:
Als Koning David komt te spreken;
Al in zyn woord al tot een teeken.

10. Og wilt u dog tot God bekeeren
Aanschouw de plagen in ons Land:
Wy bidden u dog God den Heeren,
Ondersteund ons dog met uwen hand,
Het is beeter in de hand des Heeren,
Wilt u dog tot God bekeeren.

***Op het Bloedig Zee-Gevegt, tusschen de Hollanders en de Engelsche.
Voorgevallen op de Noorder Breete van 55 Gr. 50 Min. 41 Mylen Noord
West van Tessel.***

Op Zondag den 5. Aug. 1781.

Stem: De Blaauwe Vlag die waayt.

1. Gy Neerlands Volk met 'er spoet:
Dankt dog God met groot ootmoet;
Voor alle zyn weldaaden,
Die hy betoond aan ons Nederland,
Gelyk als ik u zal verhaalen,
En ons vermeld de Krant.

2. Hoe dat onze Neêrlands Vloot,
Een tal van Zeven Scheepen groot,
Daar zyn Heldendaat betoonden;
Aan den Engelsche Booswigt,
Een stuk dat waardig is te beloonen,
Want zy moesten op de vlugt.

3. Wy hoopen dat des Heeren hand,
Sal nog verder doen bystand,
Bewaren onze kloeke Helden!
Sy stryden voor ons Vaderland,
Hunne Roem die moet men melden,
Dat blykt nu aan alle kant.

4. Die Seven Helden met groot verstand,
Vogten met hulp van Gods hand,

God hoop 'k zal die geen bewaaien;
 Alle die daar zyn Gekwest,
 En dara leggen in Doods-gevaaren,
 want zy deeden al haar best.

5. want den Engelsch wreed Tyran,
 Vogt niet als een braaf Vyand,
 My schoot met vreemde Metriaalen,
 Dat zelfs geen Onkristen doet;
 Maar hy kon dog de kans niet haalen,
 wat dunkt u van dat vals gebroet.

6. Sy hadde omtrend de helft meer
 Van veel zwaarder Schiet-geweer,
 En twee Scheepen meer wild hooren,
 Maar God heeft het niet behaagd,
 want zy hebben de stryd verlooren,
 En zyn van ons al verjaagt.

7. De Heer verlaat zyn Volk niet,
 Gelyk men thans nu weder ziet:
 En ook de Schriftuur doet melden,
 Den klyne David met zyn steen,
 Den groote Goliad neer velden,
 Dat hy Dood ter Aarde viel.

8. Gy Neêrlands Volk al gelyk,
 Groot en klyn, arm en ryk,
 Dankt en Bid God om Genaden,
 Dat hy dog geven wil uitkomst,
 's Morgens vroeg en 's avonds spaade,
 want zyn hand is dog met ons.

Op de Batalje of Bloedige Zeeslag, voorgevallen ter Zee, dan 5. Aug. 1781.

Stem: Kweld my niet meer myn gedagten.

1. Weest verblyd gy Vrisse Helden,
 Het heeft aan u niet gemankeert,
 Uwen lof die zal men melden;
 Gy hebt dapper u geweerd.
 Uwe daat moet zyn geprezen
 Het is vreugd voor ons Nederland.
 Soo als men wel heeft geleezen
 En vermeld werd in de Krant.

2. Op de breete van het Noorden,
 Ontdekten wy een Engelze Vloot,
 wy gaven het Sein zoo behoorden;
 Om te Vegten men besloot,
 wy rancheerden ons in Lienjes,
 En wy gingen daar op af,
 't Gevegt duurde wel vier Uuren,
 Niet als Vuur wat dat men zag.

3. 's Middags omtrend twaalf Uuren,
 Vernamen wy eerst wat stilstand,
 En wy hielden op met Vuuren,
 want de Vyand ging aan kant.
 wy gingen ons wat herstellen,
 want wy waren geranponeert,
 Den een ging daar den aâr vertellen,
 wat 'er aan zyn Schip mankeert.

4. Wy hebben hoezee geroepen
 Met de Zaabels al in de hand,
 Tot spyt van de Engelsche Troepen,
 En vreugt en eer voor 't Nederland,
 Hadden wy gehad nog twee, drie Scheepen,
 Van ons Hollanders op de Zee,
 Wy hadden daar dan meê gaan sleeppen
 Tot in Tessel op de Rhee.

5. Onze Prins en Heeren Staaten,
 Hebben nog meer Kruid en Lood,
 Hollands Leeuw zal niet meer slaapen,
 Want hy rekt nu uit zyn poot,
 Hebt maar moet gy brave Helden;
 Laat hy weer komen op de baan,
 Men zal weer u lof vermelden,
 Gaat hem tot aliter slaan.

6. Vrankryk zal hem ook niet verschoonen,
 Als hy maar komt voor het ligt,
 Hy zal ook zyn kragt betoonen,
 Want zyn Haan toont ook zyn pligt.
 Hy zal hem met zyn spooren steeken;
 Want hy is ook een dapper Held,
 Hy heeft ook nog en Vloot Scheepen,
 Hy vreest niet voor zyn geweld.

7. Weest verblyd gy Neêrlands Helden
 Daar leid weer een vrisse Vloot!
 Den Engelsman moet komen eeten,
 Want wy hebben hem genoot,
 wy zullen hem nog meer trakteenen,

Daarom hebt maar goede moet,
 Het zal aan ons niet mankeeren,
 want wy wagen vlees en bloed.

***Over de Tegenwoordige Bezoeking en Oorlogstyd, wegens ons
 Nederland, als meede Rouw-klagt of Troost-Lied aan de Dooden en
 Gekwesten.***

Stem: Geeft een Aalmoes aan een Blinde.

1. Weest gy Verblyd arm en ryke,
 Gy die woond in ons Nederland,
 Hoe dat de Heer zyn gunst laat blyken,
 En ondersteund al met zyn hand,
 want wil ons de Vyand deeren?
 God kan alles van ons keeren,
 Hy is dog onze beste vrind,
 Soo wy bevinden,
 Als dat hy ons nog bemind.

2. Schoon dat hy ons Land komt plaagen,
 Met een groote Oorlogs stryd,
 Het zyn dog maar liefde slaagen
 Daar hy ons maar meê kastyd,
 Hy noemt ons nog zyn beminde,
 Hy ons Vader, wy zyn Kinde,
 Als wy hem gehoorzaam zyn,
 Draagt hy rouwe,
 Draagt hy rouwe,
 Maar daar moet Bekeering zyn.

3. weest getroost al gy Gekwesten,
 En verblyd u in den Heer!
 God keert alles dog ten besten,
 Hier wel slaat maar Salft weer,
 Troost u dog met Job zyn zweeren,
 wild met Lazarus u verneeren,
 Hy kwam dog in Abrams schoot,
 Roept den Heer aan,
 Roept den Heer aan,
 Hy red u dog uit den nood.

4. weest getroost gy Vrouw of Kinder,
 Soo gy Man of Vader mist,
 God zorgt voor u zonder hinder,
 Spyst Ravens op een vreemde kust,
 Troost u ook Vader en Moeder,
 Daar benevens Suster, Broeder,
 Verliest gy u bloed in Oorlogs tyd,
 Gy zult haar vinden,
 Gy zult haar vinden,
 Hier Namaals in Eeuwigheid.

5. Dank nu den Heer gy vris Gezonden,
 Voor dat gy nog zyt gespaart,
 Dat gy nog niet zyt geschonden,
 Door het bloedig Oorlogs Swaart!
 wild alleen op God vertrouwen,
 Op Menschen hulp zult gy niet bouwen,
 Steld op God u vaste hoop,
 Geeft geen moed op,
 Geeft geen moed op,
 Jaagt u Vyand op de loop.

6. Schept maar moed gy vrisse Helden,
 En vreest voor geen Vuur of Vlam,
 Ik zal u uit de Schrift vermelden;
 Merk dog hier Gods wonder an,
 Denkt aan de drie Jonge Knaapen,
 Die in de Vuurige Ooven zaaten,
 Hoe dat God haar heeft bewaart:
 Door den Engel,
 Door den Engel,
 Soo heeft hy u ook gespaard.

7. Troost u weduwen en weezen,
 En bid dog aan God den Heer;
 Ik hoop hy zal u Vader weezen,
 En helpen u uit dit hertzeer;
 En ook gy Gelovigen Sielen,
 wild voor God dog needer knielen,
 Bidden hem om zyn bystand,
 En om de Vreede.
 En om de Vreede,
 Aan ons Lieve Vaderland.

Op 't weder Uitloopen van de Hollandze Vloot.

Op een Lugtige Wys.

Alla Matroosies weest konstand,
 Stryd dog maar voor u Vaderland,
 Onze Vloot is weer bereid,
 Om te trekken in de Stryd,

wilt maar met jou Hoedje draaijen,
 En houd dog maar vrisse moed;
 De France Haan zal helpen kraaijen,
 Tegen het Engelsche gebroet.

2. Dertig Ducaten krygt gy op hand,
 Neemt maar dienst voor 't Vaderland;
 En toond dat gy zyt een Held,
 En niet vreest voor 't Engelsch geweld;
 wy zullen met onze Stukken,
 En met onze grof Canon,
 Haar op onze Rhee doen rukken,
 Of jagen na de Stad London.

3. Vrankryk doet ons ook bystand,
 Om te stryden voor 't Nederland,
 want zyn Vloot is ook in Zee,
 Die zal helpen stryden meê.
 De France Haan zal helpen kraaijen,
 Want onze Leeuw is uit zyn rust,
 Wy laten onze Vlagge waaijen,
 Als de Engelsman nu maar heeft lust.

4. De Kyzerin van 't Rusland,
 Houd haar Scheepen ook konstand,
 Ieder houd zyn Scheepen klaar,
 Om te stryden met malkaar,
 Zoo zullen wy zyn Hoogmoed temmen,
 Die hy heeft aan ons betoond,
 Zingen Hoozee met heldere stemmen,
 Presenten hem braaf Kruyt en Loot.

5. Die Schrok nam onze Scheepen mêe,
 En hy bragtze op zyn Rhee,

Dat heb ik wel lang gedagt,
 Van dat Engelsch vals geslagt,
 Wy willenze met het Zwaard weer halen
 Helden houd u maar konstand,
 Wy zullen weer een kans gaan waagen,
 Voor ons lieve Vaderland.

6. Als wy Sylen weer in See,
 Nemen wy onze Kotters meê,
 Nu adie dan voor het lest,
 Yder doet dog maar zyn best.
 Onze Prins en Heeren Staaten,
 En ons Brave Officier,
 Wy zullen u niet verlegen laten,
 Want wy geven geen kwartier.

***Ter Eere van onze Zee Helden, en tot Schande der Engelschen. Betoond
 in het Zee-Gevegt, den 5. Augustus 1781.***

Stem: Hoord Annaatje ik zal verhaalen.

1. Laet nu vry de vlaggen waeijen,
 Vreugd ontluikt in Nederland,
 Laet matroos zy mutsje zwaeijen:
 Tot der Britten hoon en schand!
 Daer dat schelmse honden-ras,
 Kwam by ons zo wel te pas.

2. Sy dagten ons mee te sleepen,
 Trotsch op hunne overmagt;

Maer wy hebben ze geneepen,
 En doen voelen Neerlandsch kragt,
 Toen dat schelmse honden-ras,
 Kwam by ons zo wel te pas.

3. Durft gy maer weer vertoonen,
 (Valsaerts!) op het Pekelveld,
 Sal men u nog beeter loonen;
 voor u ontrouw en geweld,
 En het diefagtig gespuis,
 maelen door 't Kanon tot gruis.

4. Schaemt u rovers, wredaerts, snoevers!
 Daer gy had zoo'n schoone kans,
 Tog moest vlugten na u Oevers!
 Gy zyt jongens, maer geen mans,
 Wyl gy doggen leeg op 't pad,
 met de staerten in het gat.

5. *Zoutman's* braven naem zal praelen,
 In des Lands Historieblaen,
 Niets kan by de glorie haelen,
 van het geen hy heeft gedaen:
 Toen hy 't Engelsche gespuis,
 loeg zo schandelyk na huis.

6. *Dedel, Bentinck en Kingsbergen,*
Welderen, Staring, Braak, van Braam,
 Wie kon zoo veel van u vergen?
 Door de wereld vloog u Faem.
 Toen op 't Engelse gespuys,
 loeg zo schandelyk naer huis.

7. Gy zoldaten en matroozen,
 Neerland dankt u die vol moed,
 Deed de trotsche Britten bloozen,
 En ontzagen vuur nog gloed,
 Toen gy 't Engelsche gespuis
 Ioeg al tjankende naer huis.

Tot welzyn van 't Vaderland.

Stem: Aanschoud eens Menschen allegader.

Wat ziet men niet in deeze daagen,
 Een ieder zit van angst te klagen,
 Het Oorlog Swaard is op de been,
 De bloedslag die staat nu op handen,
 Zoo als ons vermeld de kranten,
 Het is een schrik voor yder een.
 2. Alle Koningen en potentaten,
 Die hebben werk om haar klaar te maken
 Om te zenden haren vloot in Zee,
 Dat doet ons eygen bondgenooten,
 Daar wy waaren vast aan geslooten,
 Wy waaren in zo rust en vree.
 3. Het is rontom vol elenden,
 De Wereldsloop is nu op enden,
 Heugt imand ooit van zo Bloedslag,
 Van alle Koningen en Mogentheeden,
 Gelyk als daar nu word geschreeven,
 Het lykt nu wel de laasten dag.
 4. De Koopluy ziet men nu al klagen
 Als dat haar Schepen alle daagen,
 Staag raaken onder de Vyand,

De Zeeman die ziet men nu treuren,
 Als men 't aandenkt 't hert moet scheure
 Gelyk als ons vermeld de krant.
 5. Onze Scheepe nam hy na zyn verlange
 En bragtze op zyn ree gevangen,
 Gelyk als men nu dagelyks hoord,
 Het Yland Stafles is weggenoomen:
 Dat meenig mens nu hier doet schroomme
 Dat heeft alleen zyn hert bekoord.
 6. Dog hoop ik dat Oranje bloede,
 Aan hem zal wreken met 'er spoede;
 En de Staaten van ons Nederland,
 Wy zullen het met 't Swaard weer haale
 Als God zal onze vloot beware?
 En geeven Vleesch en Bloed te pand.
 7. Og wilt voor God den Heer dog kniele
 En bid voor allen geloovigen Zielen,
 Die daar waaren op onze vloot,
 Wanneer zy in de bloedslag treden,
 Dan God ze met zyn hand mag zeegene
 En geeftze tog een bly gemoed.
 8. Og God wil ook die vloot bewaaren
 Die met ons haar lieve waagden,
 Geeft de Overigheid een goed verstand,
 Als God den Heer zal met haar weezen
 Dan lyden zy geen schrik of vreezen,
 Als zy treden in vuur of vlam.
 9. Og Engeland wat kon u ter deegen,
 Dat gy zo hebt de Zee gestoord,
 Dat gy ons zo de Oorlog aan deden,
 Daar wy waaren in zo rust en vreedem,
 Gy was ons ygen bondgenoot.
 10. Getrouwen liefden ziet men zelde

Gelyk als ik u hier zal melden,
 Denkt maar eens aan Apselon,
 Die stree tegen zyn eygen Vader,
 Denkt maar aan altemaalen,
 Hy bleef hangen aan een Boom.
 11. Mogten wy met de verlooren Soone
 Ons buygen voor de genade Troone
 En doen als de Stad Ninnevee,
 En doene boeten voor onze zonden,
 Als in de Schriftuur word klaar bevonde
 Dan kreegen wy nog wel de vreê.
 12. Want daar God is, daar is de vrede
 Wy bidden u ô God den Heeren,
 Beschermt tog ons Nederland,
 Dat ons geen oorlog Swaard mag genake
 Hier op onzen Hollandse straaten,
 Bestierd het tog door uwe hand.

De triumpheerende Hollanders.

Op een Aardige Wys.

Hollanders vol van moet,
 Ontziet geen vlees of bloed,
 Sy weten van geen treuren,
 Soo als men ziet gebeuren;
 Viva zeer onbedugt,
 weg Engelsman op de vlugt, bis.
 2. Uw streelen en gevly,
 Dat brengt uw steeds in ly,
 Soo als je ziet gebeuren,
 Holland weet van geen treuren,

O Holland onbedugt,
weg Engelsman op de vlugt. bis.

3. Gy ziet dit stuk wel aan,
Toe wy u gingen slaan,
Dat gy het niet kost houwen,
Gy raakte in groot benouwen,
Viva zeer onbedugt,
weg Engelsman op de vlugt. bis.

4. Uw streelen en gevly,
Dat bragt uw in de ly,
Gy kunt ons niet vermaaken,
Met al uw valsche zaaken,
Viva zeer onbedugt,
weg Engelsman op de vlugt. bis.

5. Gy dit stuk wel aan zag,
Wy waaren aan de slag,
Hoe dat wy ons konde roeren,
Gy kost ons niet beloeren,
want hoord eens wat een klugt,
weg Engelsman op de vlugt. bis.

6. Wat dogt gy van die klugt,
Doe gy moest op de vlugt,
Gy kunt ons niet meer foppen,
want wy u duyvels kloppen,
Viva zeer onbedugt,
weg Engelsman op de vlugt. bis.

7. Engelsche Dog hoord aan,
Dat kan zoo niet meer gaan,
Met al uw valsche zaaken,
Die kunnen ons niet vermaaken,
Viva zeer onbedugt,
weg Engelsman op de vlugt. bis.

8. Onze Schippers kloek van moed,
Ontzien geen vlees of bloed,

Captyn Staaring verheeven:
 Verdyt 't om op te geven,
 Viva zeer onbedugt,
 weg Engelsman op de vlugt. bis.

9. Engelsman dit aanhoord,
 En wild u maaken voort,
 wild uw niet meer betrouwen,
 Op onze Leeuw zyn klouwen,
 Siet viva onbedugt,
 weg Engelsman op de vlugt. bis.

10. Weg Engelsman met voer,
 De Leeuw legt op zyn loer,
 Hy laat hem niet meer wiegen,
 Veel minder meer bedriegen,
 Viva zeer onbedugt,
 weg Engelsman op de vlugt. bis.

11. Komen wy weer aan de Slag,
 Dan gy wel vreezen mag,
 Al voor de Leeuw zyn klouwen,
 wild u maar niet benouwen,
 Viva zeer onbedugt,
 weg Engelsman op de vlugt. bis.

12. Matroozen en Officiers,
 Zoldaaten en Granediers,
 Die leeve uit een treuren,
 Soo als men ziet gebeuren,
 Viva zeer onbedugt,
 weg Engelsman op de vlugt. bis.

13. Viva Matrooze al,
 Leert met een bly geschal,
 En wild maar lustig drinken,
 En laat de Glaasies klinken,
 Viva zeer onbedugt,
 weg Engelsman op de vlugt. bis.

14. Dit Liedje is gedigt,
 En hier gebragt aan 't licht,
 De Ruyter wild het hooren,
 By Zoutman uitverkooren,
 Viva zeer onbedugt,
 weg Engelsman op de vlugt. bis.

15. Voor 't lest nu Engelsman,
 Doet nu maar wat gy kan,
 Ons vlagge laten waaijen,
 Ons Scheepen leggen draaijen,
 Hyst de vlagge op,
 Tot boven in den top. bis.

16. Die dit Lied heeft gedigt,
 Matroos zyn hert was ligt.
 Syn Naam mag je wel weeten,
 't Is P--- D----- geheeten,
 Dit is het laast besluyt,
 Hy lust zyn Glaasie wel uit. bis.

***Het Getrouw Antwoord,
 Van Vrankryk aan Neêrlands Staaten,
 Den Keyzer, Russen en de Zweed;
 Denemarken is gereed:
 America is met Nassouw,
 Die zal ons nooit verlaaten.***

Op een Aangename Wys.

Ik hoor in de Courant,
 Leezen van den Dwingeland,

Dat Vrankryk met groot practyk,
 Hem zal doen tegenstand,
 Al heeft hy St. Gustatius in
 Hy zal 't niet hebben na zyn sin
 De Vloot gaet uit,
 Met Lood en Kruit, te maeken buit
 Wy zullen hem jaegen St. Gustatius uit.

Vrankryk spreekt met den Staaten:

Treur niet ô Nederland!
 Viva de *Oranje plant!*
 Ons Matroos en Soldaet
 Die Vreezen voor geen kwaed,
 Laet de Vloot na Zee toe gaen
 Allon slat 'er twee op aen,
 Toond als een Held, Vrees geen geweld
 Na 't zuur komt zoet,
 Tog Oranje boven strikken op de hoet.

Den Haen Vegt Dapper snel,
 Engeland verstaet gy 't wel?
 Men geen moed verlooren heeft
 Dat ons Victorie geeft;
 Ik denk dat men in dit geval
 Den vuilen Hond wel temmen zal,
 De Rus en Deen, zijn nu met een,
 En ook den Zweed
 America zal vegten die staen wel gereet.

Ik hoor den valschen Guit
 Is op de Kaep met listen uit,
 Vrankryk is hem achter aen
 't Zal hem kwalijk geen
 Vyftig Scheepen klein en groot
 Wel voorsien met Kruid en Loot,

komt hy maer daer, 't is alles klaer,
 Vrees geen gevaer
 Zy zullen hem tracteeren of het Kermis waer.

Antwoord van den Gouverneur.

De Gouverneur schreef een brief
 Aen Engeland dien valschen dief,
 Ik heb hem al lang verwagt
 Dat Neroos wreed geslagt,
 De Tafel staet voor hem bereid,
 Komt hy niet 't is ons een spyt
 Braef Wyn en Bier, voor zyn plysier,
 Wel slapperlood, zo zal men hem tracteren
 Op Water en Brood.

America antwoord aan de Staaten.

Za Mannen van verstand
 Helden voor ons Vaderland,
 Doet gelyk de Courant vermeld
 Neem alles met geweld:
 De Franse Vloot die waer in Zee
 En nam verscheide Scheepen meê
 Seven terstond, schoot in de grond,
 En de rest die waeren wel gedwongen
 Moeste na haer nest.

Nederland spreekt.

Amsterdam is ook van sins
 Wel te vegten voor den Prins;
 Onzen staet is nog constant
 Tot spyt van Engeland;
 Onze Kapers zeilen uit,
 Om te maeken tot een buit,
 Allon maer weeten raad,

't Gaet, zoo 't gaet,
De Leeuw zal hem wel scheeren,
Al is den Dog zoo kwaed.

Antwoord van den Admiraal.

Geen Neêrlands Heldenmoed
Schrikt niet voor dat Britse goed;
Een Engelsman is valsch van aert,
Sy zyn geen oortje waerd,
Nu zal zyn schelmstuk
Hem nog brengen in den druk,
't Is allon met ons Kanon, of wat men kan
Holland zal hem jaegen
Uit de Stad London.

Engeland verzoekt uitstel.

Neen sprak Amerika
Ik geef nimmer geen genâ
Gy hebt den Baes zoo lang gespeelt
Dat heeft ons nu verdeelt,
En gestremt de Koopvaerdy,
Op de See aen alle zy:
Constapel hier, geef vlam en vier
En geen kwartier
De Britten moeten vlugten dat voor ons pleysier.

Vrankryk spreekt.

Nederland ik ben getrouw
Voor de Staeten en Nassouw,
Den Haen staet klaer en bereid
Voor Engeland ten stryd,
Wy haele de Oostinjeze Vloot,
Van de Kaep af met 'er spoet
Te brengen hier, voor ons plysier,
Maek goede sier als wy in Texel komen
Drinkt men Wyn en Bier.

Jonge Dogters Vryagie.***Op een Bekende Wys.******Jonge Dogter.***

Sinnen, benje geneegen tot minne,
 Mag ik dog troost verwinne,
 Jupiter aenhoort dog eens myn droevig klaegen?
 Ik ben ter droefheid gebooren
 Waer vind ik myn Uytverkooren?
 Ik bender verlaeten? wat nu gedaen?

Jonkman.

2. Treur niet Clarinde, gy zyt myn schoon beminde,
 Gy zult eens ondervinde,
 Dat ik u nooit nimmer zal verlaeten
 Daerom stelt geen bezwaren,
 Wy zullen te zamen paeren,
 Ik bid u liefje maek geen getraen.

Jonge Dogter.

3. Liefde, dat gy my eens geriefde,
 Iupiter, als 't u liefde?
 Dat gy my eens minne, na myn sinne;
 Cupido wilt myn onderrigten?
 Venus schiet met zyn schigten:
 Ag! ag! ik ben met liefde belaeen.

4. Myn leeden, zal ik aen u besteden
 Sprak zy met zoete reeden,
 Ik zal nooit geen ander Kloris minne,
 Niemand kan my bekooren,

Gy zyt voor myn gebooren
door dat de dood ons schyden zal.

Jonkman.

5. Zusje, schenkt myn een kusje
Ik zal u minne lusje,
Met mijn liefde pylen wel doorschieten
Ik ken geen ander vinden,
Als u myn schoon beminden
Wy zullen in Liefde met malk....

6. Godinne, de Liefde brant van binnen,
Ik zal u trouw beminnen,
Haer schoon oogen, hebben my bewoogen
Het kan niet anders wezen
Gy zal myn Uytgelezen,
Als in Liefde opregt verband.

Jonge Dogter.

7. Echo, ik leef 'er in droefheid met Iuno
Help my dog Apollo,
Of ik bender aen alle kanten verlaten,
Daerom laet myn verschuylen?
Werpt my in uw donkere kuylen
Dat ik mag vaeren in Carons boot.

Jonkman.

8. Cupidoetje, vaerde in Charons bootje
Lei op Clarinde haer schootje,
Om zyn minnelust en brand te koelen:
Zoo lagen zy te speelen,
En met elkaer te kweelen;
Soo als de jonge duifjes doen.

9. Ag myn schoon lief van waerde,
myn Engel op der aerde.

Wy zullen trouw aenvaerden
 maer ik zal u schoon kind nooit verlaten,
 Daerom wilt maer onthouwen,
 Wy willen zamen trouwen
 Leeven in geluk als Vrouw en man.

10. Herderinne, laet ons met zang beginnen,
 Dit Bruylofts Feest verwinnen,
 vlegt te zaem een kroon van Lauwerieren
 Speelt op Bas, Fiool en Snaeren,
 men zag de Liefjes paeren,
 't Is lof voor 't algemeen.

Een Nieuw Lied.

Wyze: Princesse Miouwet.

1. Ach! het blooze van uw wangen,
 Engelin! heeft my geheel doorwond,
 En doet my zoo zeer verlangen
 Na een kusch van uwe mond;
 Ach dat praalt! ach dat praalt!
 En word door vrouw venus glans bestraalt
 Luisterryk, luisterryk;
 Ach! wat schoon is u gelyk.

2. Uw twee oogen die zoo lonken,
 Glansryk, ja nog bruinder als een git,
 Uw twee wangen sierlyk pronken,
 Uwe boezem leliwit
 Gelyk een zwaan, gelyk een zwaan

Is uw hals, veel schoonder als Diaan;
 Waar gy meê, waar gy meê
 Gaat te veld, myn Galathée.

3. Schoonheid wild uw overgeven
 Aan Cupidoos magt en heerschappy,
 En wild naar zyn wetten leven,
 In vrywillige slaverny;
 Ach dan zal! ach dan zal!
 Al myn klaagen komen eens ten val,
 Dien ik aan, dien ik aan
 Uwe schoonheid heb gedaan.

4. Pronkjuweel van alle vrouwen,
 Van het aanminnelyk geslagt,
 In u is alles te beschouwen
 Wat de min heeft voortgebragt;
 Ach ik blaak! ach ik blaak!
 Vergun my dat ik uw lipjes raak,
 Mals en rood, mals en rood:
 Vergunt my uw lieve schoot.

Een Nieuw Lied.

Stem: Als 't begint.

Een Vrouw is ligt, is ligt om te verlyden,
 Als die de reede plaetze geeft,
 Zy is niet zoo dwaes, zoo dwaes om haer te vlyen,
 Van iets dat haer geen schyn en geeft.

2. Men schenkt haer de rykdom staf en kroonen;
 Maer zy betragt wat men haer biet,
 De gunst is zoo groot die ik haer wil toonen,
 Maer och zy en gelooft my niet.

3. Aenvaert, aenvaert het offer der waerdyen,
 Vorst u als een Vorst op deze kust;
 Schenkt haer jou teerheid, jou teerheid. al jou minnen
 Maer laet myn arme slaef zyn rust.

Nieuw Lied op Zoutman.

Wyze: Je me compare avec Louis.

1. Laat ons deeze Roemslag zingen,
 Een zaak die men komt te bevinden,
 Al van ons Vaderlandsche Vrinden;
 Van Zoutman die dappre Held,
 Die den Engelschman ontstelde,
 En haar groote magt neêrvelde.
 Door goed beleid,
 Door goed beleid;
 Met zyn Vaderlandsche Helden,
 Die haar meê in slaf stelden.

2. Schoon de ongelyke magt,
 En het Vuur dat zy ons toebagten,
 Wy niet vreesde daarin te versmagten,

Steunende op Vies Admiraal,
 En Kapiteins in 't generaale,
 Om de Victorie te behaalen
 Op Doggersbank,
 Op Doggersbank,
 En ons Heldenmoet te toonen
 Om Parker te beloonen.

3. Parker kwam met groote moed
 Om ons Schepen te begroeten;
 Dacht de winst zal 't verzoeten;
 Maar hoe verkeerde zyne kans
 Zoutman verzogt hem om te danssen
 Een schoone Menuwet de France,
 Of op zyn Hollands,
 Of op zyn Hollands,
 Wat hy een van twee wou kiezen,
 Om te zien wie het zou verliezen.

4. Zoutman onze Commandant,
 Beveelde aan zyn Officieren
 En Soldaaten en Kannonieren
 En Matroos in het generaal;
 Dat zy zig als braave Helden
 Zouden in slagorde stellen.
 Voor het Vaderland,
 Voor het Vaderland,
 Hun kloek te verdefendeeren,
 Tot hunne glorie en eere.

5. Een ieder was terstond te vreê,
 Om hun lyf en bloed te waagen.
 Parker begon bedroeft te klaagen:

Riep, die dans valt my veel te zwaar,
 Schoon ik ben sterker in Schepen,
 Evenwel word ik gekneepen
 Van een kleinder magt,
 Van een kleinder magt,
 Van Kanonnen en Schepen,
 Dat zal ik nooit vergeeten.

6. Parker viel schier in onmagt,
 Door groote spyt over zyn zaaken,
 Dat hy moest Doggersbank verlaaten,
 En gaan vlugten met groote schand;
 Hy dacht, wat zal myn Koning zeggen,
 Als ik hem de zaaken zal uitleggen,
 Hoe dat Zoutman,
 Hoe dat Zoutman,
 My heeft gaan betoonen,
 Dat in Holland nog Helden woonen.

7. Ik zeg Vivat! gy Helden van moed,
 Zoutman en alle de Kapiteinen,
 Officieren en Gemeenen,
 Die daar zyn geweest present,
 Die weêr blyk hebben gegeven,
 Dat in Holland nog Helden leven:
 Gy bent roemwaard,
 Gy bent roemwaard,
 Uw naam moet eeuwig leven;
 Goôn wil u zyn Zegen geeven.

***Neêrlands Trompet, blaazende Victorie, wegens de ontwaakte Leeuw,
en dapperheid van 't Volk met 7 Oorlogscheepen
door Schout By Nacht Zoutman; tegen den Engelschen Vice-Admiraal
Parker.***

***Al weer op nieuws met frissche moet,
Is 't antwoord van de Franschen,
Word hy van Holland zoo gegroet,
Dan zal hy leeren danssen.***

ô Parker wat groote schand!
Gy waart veel sterker als Holland,
Nog word gy overmant:
De Oude Leeuw couragie heeft
Die nog geen moed verlooren geeft,
Het is voor hondert jaar beleeft,
't Tergen is gedaan,
't Moet 'er op of onder gaan.
2. Kingsbergen is een dapper Held,
En al zyn Volk met geweld,
Die waren niet ontstelt;
Zy waren dapper al vol moed,
Tegen 't valsse Britte goed,
Wy zullen 't wreken met ons Bloed;
Ieder riep al hier,
Za Constapels Vlam en Vier.
3. Staring met een dapperheid,
't Volk waar tot hem bereid,

Met Engeland ten stryd:
 't Waar al lustig Kanonier
 Met kruid en lood geeft geen quartier,
 Wilt maar geeven Vlam en Vier!
 Wy geeven geen ontzag,
 Viva de Oranje Vlag.
 5. Captyn Braam vegt m^êe te saam
 Al 't volk waar bekwaam,
 Tot Lof van haaren naam;
 De slag die heeft vier uur geduurt
 Daar nog geen Hollands Bloed om treurt
 Schep moet 't is ons meer gebeurt,
 De Leeuw is niet vervaart,
 Heeft nog krullen in zyn staart.

5. hier op zy Braak ik neem de wraak,
 Zyn schelmstuk is niet gelukt,
 Vegten is ons vermaak,
 Allo allo 'er trouw op aan!
 Wy zullen 't niet verlaten gaan;
 Maar trouw als Frankryk heeft gedaan,
 Maar Parker nam de vlugt,
 Als de wolken door de lugt.

6. *Zoutman* is ons Admiraal,
 Die riep aan 't volk altermaal,
 Vrees niet voor het blanke staal!
 Bentink d^êe ook m^êe zyn best,
 heeft trouw gevogten voor het lest,
 En greep zyn Degen by 't gevest,
 Was kloek en vol van moed,
 Tot zyn laatsten druppel bloed.

7. Wy gaan blymoedig weer na See
 Te vegten trouw, voor 't huis Nassou,
 Gelyk als Frankryk d^êe;

Ook onze Kapers zylen uit,
 Sy zullen vegten om den buit,
 Nog wel voorzien van lood en kruit,
 Nu zal men dat gespuis!
 Vermorselen tot gruis.

8. hy heeft den baas zoo lang gespeelt;
 De schelmery die zit op zy.
 Dat heeft ons lang verveelt;
 Ik denk als het 'er komt op aan,
 Sal men uw totaliter slaan!
 Als Paul Jonas heeft gedaan;
 De Leeuw staat Florizant
 Te vegten tegen Engeland.

9. 't Is geleden honderd jaar,
 Dat de Leeuw hem zat in 't haar,
 Dat wier dien Dogh gewaar;
 Maar nu zal het nog slimmer gaan
 Voor dat den schelm heeft gedaan:
 wy zullen het wel onderstaan,
 Want wy met onze Vloot,
 Slaan het Engels vee maar dood.

10. Allon Mattroosen en Soldaat!
 Na boort na boort, de trom die slaat,
 door order van den Staat
 Stryd maar voor 't Vaderland!
 Tot eer van de Oranje Plant
 En bied malkaar getrouw de hand
 Als het 'er komt op aan
 Gelyk de Ameriekaan.

Een Nieuw Lied.***Op een Aardige Wys.***

1. Zwygt van Vreede blaest trompette,
 Roert de trom, maekt Krygsgeluyt!
 Wild het al in vlammen zetten,
 Wat de drift der Helden stuyt,
 In den Oorlog past een moed,
 Nooit verzadigt dan met bloed,
 Een waere Held bied tegenstand
 En word het stael in 't hert gepland,
 Wy groeijen in den stry..d/
 Wy groeijen in den stryd.

2. Liefden kan ons hert niet raken,
 Want wy leven in den stryd!
 Wy durven ons roemrugtig maken!
 't Is de vrugt der Oorlogs tyd,
 In den Oorlog past een moed,
 Nooit verzadigt dan met bloed,
 Een waere Held bied tegenstand,
 En word het stael in 't hert gepland,
 Wy groeijen in den stry..d.
 Wy groeijen in den stryd.

3. Wallen sloopen, Steede winnen,
 Is ons leven, is ons lust,
 't Is al bloed wat wy beminnen,
 Ia 't Gevegt legt ons de lust.
 In den Oorlog past een moed,
 Nooit verzadigt dan met bloed,
 Een waere Held bied tegenstand,
 En word het stael in 't hert gepland,
 Wy groeijen in den stry..d.
 Wy groeijen in den stryd.

4. Heeft de moed ons nu begeven,
 Ziet wy loopen nu de Wyn;
 Dikwils zien wy ons herleven,
 Want dat is ons Medecyn.
 In den Oorlog past een moed,
 Nooit verzadigt dan met bloed,
 Een waere Held bied tegenstand,
 En word het stael in 't hert gepland,
 Wy groeijen in den stry..d.
 Wy groeijen in den stryd.

Een Nieuw Herders-Lied.

Op een Aardige Wys.

1. Gy word van my gegroet,
 Engelsche zoet:
 Troost van myn jonk herte;

U aengenaem gelaet
 't Al te boven gaet.
 Voldoet myn begeerte,
 Gy mocht van uw Schoonheid,
 's Waerelds ydelheid,
 En uw' zoete lonkjes,
 Die brengen my tot pyn,
 Weest myn Medicyn,
 Zoete Cerasyn.

2. Blaekt thans uw herte fier
 Door 't Minnevier:
 Gaet na een Fonteine
 Blust daer uw Minnebrand,
 Aen een effen Strand,
 By dat Water fyne,
 Want uwe Minnelust,
 Zal nooit zijn geblust,
 Daerom wilt vertrekken,
 Want 't Mannelyk Geslagt,
 Is van mijn veracht.
 Daerom staek uw geklacht.

3. Ik sterf, ô Engelin!
 Door de kracht der Min!
 ô Wat droevige smerte!
 Die gy my hier aendoet,
 Engelinne zoet;
 Ik gevoel mijn herte
 Met Minnepyn belaen,
 Wilt uw oogen slaen
 Op my, vol medogen,
 En schenk my doch uw Trouw,

Overschoon Ionkvrouw,
Eer ik sterf van rouw.

4. Ik was liever op 't Schavot,
Als te zijn getrouwd
Met een valsche Vreijer,
Die door zijn loos geklaeg,
Menig kansje waegt:
Gy zijt een verleijer
Van veelen Maegden teer:
Gy zult nooit mijn Eer,
Of mijn Bloempje plukken,
Schoon gy my liefde bied,
Ik acht u niet,
En laet u in 't verdriet.

5. Adieu dan! stuursche Maegt,
Die de Goden opdraegt!
Uw getrouwigheden,
Kond gy den Bruidegom,
Vol van eer en roem
Zo gaen overtreden;
ô Ongelukkig Mensch!
Ik was na mijn wensch,
Liever nooit gebooren,
Als te weezen veracht,
Door en loos Geslacht
Om mijn Minneklacht.

6. Adieu dan Engelin!
Die ik zo bemin:
Ik hoop u nog te vinden,
Hier of hier namaels al,

By den Opper-Al:
 Gy zijt mijn Beminde,
 Ik ga na de Eeuwigheid:
 's Waerelds ydelheid,
 Wil ik gaen verlaeten.
 Vaerwel! mijn Liefje zoet,
 Die mijn treuren doet,
 Met uw stuurs gemoed.

De Amsterdamsche Matroos.

Stem: Wie heeft ooit grooter gek gezien.

1. Naar boord, naar boord; wy moeten heen!
 Ja, Kameraads!
 Hier helpt geen praats;
 Men moet zyn dienst besteên
 Tot welzyn van het Vaderland;
 Daar voor te vegten is geen schand;
 Maar eer, als 't Vuur des Oorlogs brand.
 Welaan, welaan, wela---an!
 De Tyd wil dat wy gaan.

2. Houd men maar op zyn Hollandsch vol,
 Dan kan men nog
 Den Britschen Dog
 Doen kruypen in zyn Hol.
 Of Nest, met ingetrokken staart;
 Een Leeuw is voor geen Hond vervaard.
 Wat is een Engelschman ons waard?

Geen duit, geen duit, geen du---iy,
Maar Kogels, Vuur en Kruid.

3. Een laffen Roover vreest men niet;
Een kort beraad
Van onzen Staat
Hergeeft ons 't Zeegebied,
Zo men maar, zonder Twist of Nyd,
Eendragtig, moedig gaat ten stryd,
Tot aller Bridschgezinden spyt.
Dan word, dan word, dan wo---rd,
Ons heil hersteld in 't kort.

4. Zo ieder Vaderlandsche Stad
De Voorzorg nam
Als *Amsterdam*,
En zulke Vaders had,
Dan had geen toomloos Engelschman,
Ooit kunnen doen, dat hy thans kan;
Men had dan geen bewyzen van
Zyn kwaad, zyn kwaad, zyn kwa---ad,
Van Turken zelfs gehaat.

5. Och mogt men al de Bastaardy,
Die 't Britsch gespuis
Ons voerden in huis,
Eens stellen aan een zy',
Dan zag men 't waare Burgernut,
Door Burgervaadren Trouw beschut,
Met Vryheids waaren roem gestut;
En elk bood dan de ha---nd,
Aan 't Heil van 't Vaderland.

Maar laat ooit wyken wat 'er wil,
 De Stad aan 't Y
 Zal haar waardy
 Doen draaijen op de Spil
 Van Magt, hoe sterk zy word' gestuit,
 Op dat zy haar gezag niet uit',
 Maar zelfs haar aanzien geev' ten buit'.
 Dan zulks zal nooit geschi---ên:
 Men zal 't haast anderds zien.

7. Koomt, Amsterdamsche Knaapen! koomt
 Naar boord, naar boord;
 Wy moeten voort!
 Wie is 't, voor wien gy schroomt?
 Vecht eindlyk voor uw eygen Stad,
 Die nimmer braaver Vaadren had,
 Dan thans, hoe zeer door Nyd beklad;
 Door Nyd, die eêr men 't u---ikt,
 Zyn magt zal zien gefnuikt.

Beklag van Kaetje en Mamaetje.

Stem: Blyft liever ongetrouwt.

De Dogter.

Mamaetje ik heb 'er een Man getrouwt,
 Hy wil gaen vaeren;
 Kaetje ik weet wel dat 't u rouwd,
 Ro Ro laet hem maer vaeren,

R—R—Ja la R—

2. Myn Vent is altyd vol en zat,
Laet hem maer vaeren;
‘t Is beeter als voor mal door stad,
R—L—

De Moeder spreekt.

3. Kaetje ik heb ‘t u wel gezeit,
Laet hem maer vaeren;
Mams zyn tong heeft myn verleid,
R—L—

De Dogter.

4. Mamaetje ‘t is zoo gauw getrouwt,
Laet hem maer vaeren;
Nu zit hy al zyn oor en klouwt,
R—L—

De Moeder spreekt.

5. Uw Man die is na ‘t hof gegaen;
Laet hem maer vaeren;
Om voor Matroos te neemen aen,
R—L—

De Dogter.

6. Veertig Ducaten kreeg hy op hand,
Laet hem maer vaeren;
Nu moet hy vegten voor ‘t Vaderland,
R—L—

7. ‘t Is beeter als zwieren by nagt,
Laet hem maer vaeren,
In plaets van eeten krygt hy slaag,
R—L—

8. Daer zyn ‘er wel beeter in Amsterdam
Laet hem maer vaeren;
Ik wensch dat hy nooit weer en kwam,
R—L--

De Dogter.

9. Dogter laet daerom geen traen,
 Laet hem maer vaeren;
 Dan kan hy by geen hoeren gaen,
 R—L—

De Dogter.

10. Moeder ik heb hem na boord zien gaen?
 Laet hem maer vaeren;
 Ik liet voor hem heen eene traen,
 R—L—

De Moeder.

11. Dogter 't scheelt myn zus
 Laet hem maer vaeren;
 Nu zwiert hy op de Argo,
 R—L—

De Dogter.

12. Mamaetje ik leef buyte pyn,
 Laet hem maer vaeren;
 Daer zullen wel andere Minnaers zyn,
 R—L—

Moeders Raed.

13. Kaetje ik weet 'er een,
 Laet hem maer vaeren;
 Wy leeven vrolyk met ons tweên,
 R—L—

Zoo doen de Wyven.

14. Mamaetje heeft een Turfboer,
 Ik zal 't verklaeren;
 De Dogter is en Smouse Hoer,
 R—R—L—maer vaeren,
 R—Lief lae R—

Een Nieuw Lied, over de droevigen toestand van ons Nederland, als meede de duuren tyd, smerten en plaagen die ons treffen, enz.

Stem: O holland schoon gy leeft in vreê.

Helaas! helaas wat ramp en smert,
 Moet men nu thans verdraagen,
 Het gaat den mensch al door het hert,
 Van al het droevig klaagen;
 Het laatste van de Eeuwe ziet,
 Dat brengt een Mens in groot verdriet,
 In 't laatste van deez' dagen,
 Hoord men een ieder klaagen.

2. Og wat zal men nu vangen aan,
 Daar is geen Brood te winnen,
 En alles is nu even duur,
 Wat zal men gaan beginnen?
 Het stryd een mensch al tegen hart,
 Men raakt 'er nu haast in verward,
 Door alles te verpanden,
 Raakt men met laage handen.

3. Nu is men door Gods zegen saam,
 Dit Jaar weer ingetreedden,
 Daar menig wensch ook is gedaan,
 Van een gewenschte Vreede;
 Og dat ons dog het Oorlogs zwaard,
 Niet nedervellen mag ter aard,
 Mogten de Pottentaaten,
 Dog deezen Oorlog laten.

4. Maar men hoord heeden anders niet,
 Als Twist en Tweedragt spreken,
 Den Engelsman brengt veel verdriet,
 Met al zyn valse streeken,
 Op Zee, met zyn Engelsch gebroet,
 Dat ons Hollanders treuren doet,
 Om met zyn Engels krielen,
 Ons Holland te vernielen.

5. Men hoord uit Brieven en Courant,
 Niets als bedroefde Maare,
 Den Engelsman neemt assurant,
 Twee Hondert Scheepen klaare:
 Met Koopmanschap geladen zoet
 Dat onze Koopliên treuren doet,
 Die met ons Holland schoone,
 Haar toorn zullen toonen.

6. Ons Edel Prins al van Nassau,
 Zal Land- en Zeemagt stellen,
 Om met kloekmoedigheid te staan,
 Die Engelse Rebellen,
 Met zyn Soldaaten kloek van aart,
 Wanneer hy voor den Vyand staat,
 By nagten en by daagen,
 Zyn leven dan te waagen.

7. Ons Edel Prins al van Nassau,
 Laat 't Volk nu marseeren,
 Zyne Soldaaten heel getrouw,
 Om voor ons land te weeren,
 Zy stellen haar als Helden ziet,
 En daarom treurt Oranje niet,
 Ons Prins zal Hem wel toone,
 Met zyne Helden schoone.

8. Maar ach! mogt het tog anders zyn
 Het zou dog beter weezen,

Zoo wel voor grooten als voor klein,
 Dan was men buiten vreezen.
 Og was het vrede tot ons Lot,
 Den waaren wy bevryd ô Godt,
 O Heer komt ons te baaten,
 En onze Hooge Staaten.

9. Maar als men dit eens regt bedenkt,
 't Komt niet als door de zonden,
 Men geeft de Leeraars geen gehoor,
 Van 't geen zy ons verkonden,
 Wy houwen met Gods Woord de spot
 De Vroome Lui houd men voor zot,
 Gods Heil'ge Naam onteeren,
 Met vloeken en met zweeren.

10. 't Is niet als pragt en hovaard,
 Dat daaglyks komt geschieden,
 Met leugens en bedriegery,
 Gaat men het goede vlieden,
 Op zuipen speelen dag en nacht,
 Stelt men zyn hart en al zyn kracht,
 Maar Christelyke dingen,
 Die kan men niet volbringen.

11. Og laten wy tog voor het lest,
 Dog smeeken aan den Heere,
 Dat hy den Oorlog dog ten best,
 En 't kwaad van ons mag keeren;
 Og mogten wy dog zyn bevryt,
 Voor Oorlog en voor duuren tyd,
 Dan zou ons Land weer bloeyen,
 En Koopmanschappen groeyen.

Op 's Lands Fregat van Oorlog de Argo.

Stem: Zonder Liefde, zonder Wyn.

Amstels Meisje zeer geacht,
 Zeemans lust en leeven,
 Roem van 't Amsterdams Geslagt;
 Ik moet u thans begeeven,
 Goede hoop naar dat ik vly,
 Kan myn weinig baaten,
 Nu moet ik myn lieve *Ley'*,
 Al mijn troost verlaaten.

2. Ach wie troost myn in myn pyn,
 Nu ik u moet derven,
 Met veel liefde en minne pyn,
 Moet een Seeman swerven,
 De wyn die dog de smert verzoet:
 Op de woeste baaren,
 Maar liefde het alderbeste goed,
 Vreest voor geen gevaaren.

3. Ach hoe bitter en hoe swaar,
 Valt dog dat afscheiden,
 Als een zoet Geliefdens Paar,
 Sig moeten voor lang myden
 Van het zoetste dat op Aard,
 Immer is te vinden,
 En begeven zig in gevaar,
 Van zee en storm winden.

4. Maar myn lief scheidt goede moed,
 De tyd zal wel weer koomen:

Dat wy met een bly gemoed
 Leeven zonder schroomen,
 Van het alderminst gevaar,
 Dat ik nu zal lyden,
 En dan zal ons van elkaar,
 Niet dan de dood meer scheiden.

5. Met deez' hoop wil ik nu vry,
 My dan gaan begeeven,
 Op deez' rys vernoegd en bly,
 En op de baare sweeven,
 Met 's Lands Schip d'Argo fier,
 Sullen wy uitzeilen,
 En dat met een groot plezier,
 Wie weet hoe meenig mylen.

6. Dog wyl de schuldigheid en eer,
 Meer dan liefde moet weezen:
 Is ons enigste begeer,
 Te vegten zonder vreezen:
 Voor de Staat en het Vaderland
 Ons lyf en bloed te waagen,
 En met een Gewapende hand,
 De Vyand te verjaagen.

7. Vaar dan wel myn hoop en lust,
 Leeven van myn leeven,
 Syt voor 't laast van my gekust,
 Eeuwig zult gy sweeven,
 In het binnenst van myn hert,
 Schoon ik uitgeleezen,
 Tot myn aldergrootste smert
 Niet kan by u weezen.

*Een Nieuw Lied.**Op een Aardige Wys.*

1. Gelyk de schoone bloempjes kwyne
 Wanneer zy zien de Zon verdwyne
 Zoo ben ik ook in een droevige staat;
 Wanneer myn minnaar van myn gaat,
 Wanneer-----

2. Myn ziel verrukt en opgetooge
 Verkwikt zig in myn minnaars ogen,
 Ey welk een trouwheid myn geviel,
 Geen voedsel aan myn teder ziel,
 Geen voedsel---

3. Myn min is trouw en zonder vlekken,
 Gy kunt myn ziel tot min verwekken,
 Elk een kussi dat u mont myn geeft,
 Een onbekende zoetheid heeft,
 Een onbekende—

4. Myn Damon ach myn tweede leven
 Wild u met myn in min begeven,
 U Cloris tragt myn min gezond,
 U mond te drukken met myn mond,
 U mond---

5. Gy zyt myn wellust en verlangen,
 Ik tragt u in myn arm te ontvangen,
 Komt haastig herwaarts zo gy kan,

Myn min die leid geen uitstel dan,
Myn min---

6. Zo lang de Zon zal aan de hemel draaije,
Zo lang de zoele wind zal waaije,
Zo lang zal ik de uwe zyn,
En gy voor altoos blyven myn.
En gy voor---

7. Weest maar getrouw myn uitverkoren
Wy zyn voor malkaar gebooren,
Niets hindert ons geen druk nog pyn,
Gy zult altoos myn liefsten zyn,
Gy zult altoos---

Op de Hollandse Zee Helden.

Op een Aangenaame Wys.

1. Komt nu Patriots geslagt,
Laat 't aan uw niet verveelen
En roep met luyder keelen:
Viva met alle magt,
Onze Vaderlandze Helden
Toonen haar weer konstand,
Als voor heen, want niet een
Vreest 'er nimmer zyn Vyand

2. Schoon de Ruyter is van kant,
Tromp, Piethein niet meer leven,

Geen moet kan ons begeven,
 Zoutman is weer byderhand,
 Kindsbergen en Dedel:
 Vreezen geen kruit of loot,
 Een groot getal, Helden al!
 Hebben wy op onze Vloot.

3. Wy beleven weer een tyd;
 Dat onze Admirale
 Met de naam weer zeegenpralen,
 Als voorheen in vroeger tyd
 Toen men voor vryheid strengen,
 En met kanon geplyt,
 De Krygs-Godin, door haar kring,
 Eer de band, wierd vast gelyd.

4. Het is nu twee hondert jaar,
 Getrouwe Bataviere
 Dat wy door het bestieren
 Van onze Helden schaar:
 De hoed van vryheid hebben,
 Al op de Speer gebrogt,
 Door haar bloed, vryheid zoet,
 Hebben reeds zoo duur gekogt.

5. Zou het Bataviere stand:
 Dan voor zyn Vyand vreezen?
 Neen zullen als voor deezen
 Vegten voor het Vaderland.
 Terwyl wy de boejens hebben
 Ontworsteld uit het juk
 Van Slaverny, los en vry,
 Hebben al van ons gerukt.

6. Wel wie zou dan niet met myn
Eenpaarig met malkander,
Wenschen een Nederlander
Op dit ogenblik te zyn;
Komt dan myn Landsgenoten,
Tot spyt van Engeland,
Neemt te gaar, met malkaar
Weer de Wapens in de hand.

7. Wy hebben op de Doggersbank,
Met ons klein getal van Scheepen,
De Vyand schoon geneepen
En gebragt onder bedwang.
Onze Metale Draaken
Spoogen weer vier en vlam,
Parkers Vloot, kwam in noot,
Door de dappere Soutman.

8. Al haar Scheepen waren ras,
Gehavend en geschonden,
Dat men by haar niet vonden,
Geen ding dat bruykbaar was,
Masten en kabeltouwen,
Raa en Sylen van malkaar,
In een woort, op haar boord,
Hoope Lyken op malkaar.

9. Triumph; triumph dan Batavier,
En wild geen vreugde staaken,
Laat vry Kanonnen kraaken,
Geeft uw Vyand geen kwartier.
Laat vry uw Vlaggen waayen,

Van boord ook aan de Wal,
Nu dapperheid, daar gy stryd
Word gepreezen boven al.

***Op het Oost-Indische Compagnie Schip genaamt De Mentor; dewelke
gebleeven is, vyftien Mylen van de Caap de goede Hoop.***

Op een Aangename Wys.

Ag wat is het Menschen leven,
‘t Is gelyk een bloem op ‘t veld,
Zou een steenen Hert niet beeven,
Over ‘t geen men ons vermeld,
‘t Schip de Mentor ach wilt hooren,
Brengt ons nieuwe stof ter ooren,
‘t Welk men met een droef geklag,
Wel met regt betreuren mag.

2. Door Nephthunus woeste baaren,
Kwam dit Schip uit Indies land,
Door Captyn de *Cort* bevaaren,
Uitgestuurt naar ‘t Vaderland.
Maar helaas wat kwam gebeuren,
Toen zy omtrent land bespeurden,
Van de Affrikaanse wal,
Luystert na dit droef geval.

3. Door swaar onweer, storm en winde,
Moest dit Schip met Hondert man,
In de woeste Zee verslinden;
Daar geen helpen was meer an:

Zy om 't leeven te behouwen,
 Kapten zy haar Mast en Touwen.
 Maar te laat in dit gevaar;
 't Schip sloeg midden van malkaar.

4. Dat het volk daar op met eenen,
 In een naare toestand kwam:
 Storten door malkander heenen,
 Die de Zee voort tot zig nam;
 Welke nu in deeze Elenden;
 haast haar leven moeste enden,
 Dryven zoo lang om malkaar,
 Tot de Dood haar helper waar.

5. Selfs een Gouverneur niet minder,
 Kon dit noodlot niet ontgaan,
 Die ook met zyn Vrouw en kinder,
 Moesten met het Schip vergaan,
 Welk zoo jammerlyk gestorven:
 Daar een van is gezworven;
 Van dees Dogters op een plank,
 Vier-en-twintig uren lank.

6. Twee Matroosen die dit sagen,
 Die ook zwemmen heen en weer,
 hoorden nog dit meisje klagen!
 Roepen, schreeuwen, kermen zeer,
 Maar daar was geen hulp te vinden;
 Want de Zee kwam haar verslinden:
 Sy moest in dees groote nood,
 haar bereiden tot de Dood.

7. Dog de twee Matroosen wierden,
 Nog gered uit dit gevaar;
 Wyl het God nu zoo bestierden,
 Dat een Fransch schip kwam aldaar,
 Die zoo dra zy haar vernamen,

Met een schuyt of boot aankwamen,
Toen zy reeds drie dagen lank:
Dreven zonder kost of drank.

8. Deeze gingen toen verkonden,
Aan die Franschen Capityn:
Dat haar Schip met volk verslonden,
En in Zee versonken zyn,
Daar op heeft men haar gebooden;
Kost en drank die zy van nooden,
En daar op genoomen mee,
Tot al op de Caapse Ree.

9. Dit gedigt dat is nog heeden,
Op de Caap de Goede Hoop;
Maar het zal in korte tyden,
Zyn in Amsterdam te koop.
Wilt gy ook den digter weeten,
Hy zelfs op de Kaap gezeeten,
't Is geen Caapse burgers soon,
Maar een Soldaat van 't Bataljoon.

Een Nieuw Lied.

Op een Aangename Vois.

Gelukkig lot dat ons bemint,
De bant die ons te zamen bind,
Geeft het geluk die geen
Die u bemint alleen.
Wy zyne vry van al 't gevaer,

De liefde bint ons om malkaer,
 Bemint altyd maer een
 En ons geluk is klaer, bis.

2. Gy die myn allergrootste smert
 Dan doet verdryven uit myn hert,
 Als ik dan anders geen,
 Bemin als u alleen.
 Wy zyn vry van al 't gevaer,
 De liefde bint ons aen malkaer,
 Bemint altyd maer een
 En ons geluk is klaer, bis.

3. Ramspoed die ons zoo zeer kwelt,
 Ach gy doet mijn ziel geweld;
 Doet afstand van die geen,
 Daer ik om zugt en ween!
 De Dood hoe wreed zyn pyn mag zyn
 Is nog zoo zwaer niet, als voor myn
 Dan met die geen te leven,
 Die myn bederf zou zyn, bis.

4. Maer nu ik 'er alles aen waeg,
 En al gaet het lot wat traeg;
 Is vrees geen laege staet,
 Zoo het ons tegen gaet.
 Weg, weg dan rykdom, eer en goed,
 Niets geeft ons een gerust gemoed
 Dan met die geen te leven
 Die ik steeds derven moet, bis.

*Op het Regt ofte Justitie, dat 'er op Zaterdag den 23. February 1782.
binnen de Stad Alkmaar is gedaan,
aan een Jongeling van Vyftich Jaaren, genaamt Gerrit Pietersz. Gluur,
geboren te Zuidcharwoude op Langendyk,
dewelke zyn Eygen Vader (zynde Schipper geweest van Langendyk op
Alkmaar,) heeft vergeven door Rottekruid.
't welk hy gekogt had in de Winkel van Pieter Granaatappel, woonende
agter de Vismarkt tot Alkmaar;
voor welke Misdaad hy gecondemneerd is, om gelegd te worden op een
Kruis en vervolgens met een Strop gewurgd, van onderen op te werden
Gerabraakt,
en voorts zyn Doode Lichaam, na dat het eenige tyd op het Kruis ten
toon gelegen had,
in een Zak gedaan na Zee gevoerd, om in dezelve geworpen te worden.*

Stem: ô Holland schoon gy leeft in Vreê.

1. Vervloekte boosheid Gruweldaad!
Geen weerga haast te vinden,
Den Duyvel door zyn booze raad,
Deed my als een ontzinde

Begaan een daad haast nooit gehoord;
Waar van een ieder als verstoord;
Wie het maar komt te Lezen,
Het hard dat raakt vol vreezen.

2. Moest ik ô Gruwelyk helsch besluit,
Myn Vader zoo vergeven?
Door middel van het Rottekruyt!
Foei wat hebt ik bedreeven?
Niet, dat ik het bloed myn's Evenmensch,
Gestort hebt na myn booze wensch;
Maar van myn Rigen Vader,
Naast God heeft niemand nader.

3. Den Satan speelden zoo zyn rol
In my, tot alle kwaaden,
De maat van boosheid die was vol,
En in my overlaaden:
Dat ik door kragt van zyn besluit,
Die Gruwele kon voeren uit,
En zulke snoô misdaden,
Bedryven vroeg en spade.

4. Zoo is het dan met my gegaan,
Ik heb den Heer verlaaten,
Ik liet my niet ten goede raan,
Of tot de deugd bepraten;
Maar ik als een weerspanning kind,
Sloeg goede lessen in de wind,
En ging myn jeugdig leven
Tot Gruwelen overgeven.

5. De wrok die my heeft aangezet:

Ik wou ter Zee gaan varen,
Dat heeft myn Vader my belet,
Dat bragt my in beswaren;
Want ik met opzet was bedagt,
De zaak ter uitvoer heb gebragt,
Gelyk het Recht is gebleeken,
Dus moet ik tot een teeken.

6. Gebragt al op een Treur-Schavot!

Om loon na werk te ontvangen,
Vergeef genaderyke God
Al myne booze gangen.
Gedenk dog niet myn zonden schult,
Myn hert met waar betrouw vervult,
En wast myn rein en schoone,
In het bloed van uwe Zoone.

7. Gy hebt wel eer Heer uw gena

Den Moordenaar beweezen,
Opregt berouw komt nooit te spa;
Gun my ô God mitsdezen!
Ontvang in deze bange stand:
Myn Geest ô Vader in uw hand,
En laat my by uw komen,
In 't Paradys der Vroomen.

8. Komt hier gy oud en Jong te zaam,

'k zal uw een Leerbeeld geven,
Vreest voor des Heeren grooten naam
En beterd dog uw leven,
Steld zyn Alwetentheid voor 't oog,

gy zyt beneën en God om hoog,
 Daar hy beschoud de dingen,
 Van 's Menschen handelingen,

9. ô stond daar ik voor schik en beef
 ô Boosheid die my kwelden,
 Dat ik die schrik daad snood bedreef,
 Dat my Gena herstelden;
 In 't laasten blikken van de dood,
 Een hoop die veel behoud in nood,
 Schoon zyn myn zonden veele,
 De Borge kan die heele.

10. Vaarwel de geen die my bestaan,
 Vaarwel myn welbekenden,
 Ik moet nu van u scheiden gaan,
 Myn jonge leven ende,
 Vergeeft my 't geen ik heb misdaan,
 Stilt uw gezugt en droef getraan!
 Wild uw in God versterken
 Ik krygen loon na werken.

Op het Vrolyk Zoldaten Leven.

Op een Lugtige Wys.

Wel wat is daar beter leven,
 Als te wezen een Soldaat?
 Van 's morgens vroeg tot 's avonds laat
 Zoo leven wy altoos in de weelde,
 Maar ik had nooit meer plaisier,
 Als toen ik wierd een Muskettier.

Myn eerste Garnizoen wilt weten,
Dat was Breda die schoone Stad,
Waar dat ik veel vermaak in had,
Voornamelyk by de Bredase meisjes,
Maar de vreugt was haast gedaan,
Doen moeste wy marcheere gaan.

Doen zag men de meisjes schreyen,
Om dat wy moesten vertrekken gaan,
Want zy waren zwaar belaan,
Verscheide met haar dikke buyken,
En zy maakten een droef getier,
Jonkmans komt gy niet weder hier.

Wy zeiden alderliefstes meisjes,
Gy krygt hier Soldaaten weer,
Om te doen naar u begeer,
Want zy dragen de zelfde Sabelen,
Om te steken uw een keer,
Dat de meisjes doet geen zeer.

My dunkt ik hoor het Musiek al razen
Al in de schoonste Stad Nameur,
Daar zullen wy leven zonder getreur,
Met de Waardinnetjes lustig zwieren,
En dat by dagen en nagt,
Voldaan haar lust met ons kragt.

Soldaatjes wilt 'er u Ranzel pakken,
Den tyd die nadert en wy gaan heen,
Mooye meisjes maakt maar geen geweene
Wy en kunnen niet by u blyven,
Het zyn Orders van den Staat.
Wees daarom dog op ons niet kwaad.

Wees vrolyk trouwe kammenier,
wy komen al in de waalsche kust,
Stelt u Jonkheit maar gerust,

Daar is heel goed koop leven,
Met ons geld maaken wy plyzier,
En drinken wyn en bier.

Op ons reys wy vrolyk singen,
Speelen op trommels en op fluyt,
Maaken zoo een zoet geluid,
Ons Majoor die reyd een Paard
En wy Soldaatjes allegaar,
wy volgen agter naar.

Al in Nameur ons Garnizoen,
Staan dan de meisjes aan de Poort,
Sy spraken menig vriendelyk woort,
En gaven ons zo minnelyk lonkjes,
Ons hert dat scheen door 't minnevier,
Ja heel te versmagten schier.

Hoe kan het leven beter wezen,
want wy hebben 't na ons begeer,
Gekleed gelyk een banjer Heer,
Daar toe zoo veele jonge meisjes,
Die wy hebben tot gerief,
want zy hebben Soldaaten lief.

Al met verlof gaan wy nu treden,
Al weder naar ons Holland schoon,
Die meisjes spannen dog de kroon,
Dat zynze die wy zullen trouwen,
want boven alle landen schoon,
Spand Holland de kroon.

Die dit Liedje heeft gezongen,
Het was een Knaapje uit den Haag,
Hy zag de meisjes heel wat graag,
Hy heeft dit Liedje op gaan maken,
Al uit zyn hoeft en minnegloet
want hy was vol Soldaten bloet.

*Een Nieuw Lied.**Op een Aangename Wys.*

1. Laast toe Fielis lag te droomen,
Hy haar wol en graasde Vee,
Dogt zy dat zy was gekoomen,
Op een Yland aan de zee,
Daar Leander haar verlied,
En voor eeuwig van haar vlied.
Zy was bedrukt en klaagde vier,
Bedroeft in 't binnenste van haar Ziel.

2. Is 't niet beter dat ik sterf,
Door uw ontrouweloze hand,
Eer myn de min geheel doorkerf.
Eer my de wolf verscheurd op 't land,
Of laat gy myn voor eeuwig hier,
Voor een prooy of Leeuw of Stier,
Die myn hier in myn bloed versmag,
Voor eeuwig hier begraven lag.

3. Waarom heeft gy myn geroepen,
Uyt myn Ouders arme hut,
Daar gy stil voorby kwam sluypen,
En heeft myn van haar weg gerukt,
Swoer dat gy myn nooit verlaten zou,
Hier in het naaste van 't Wout,
Maar denk uw Eede zyn om niet,
Den Hemel 't alles hoord en ziet.

4. Waar zyt gy nu trouwloozen,
 Foei gy die my zoo verlaat;
 Zeg wat weg heeft gy gekoosen,
 Zeg my waar gy heene gaat.
 Kom doorsteekt myn blanke borst,
 Daar uw Hart en Siel na dorst,
 Ik tre gewillig de Wereld af,
 En daal hier in 't duyster graf.

5. Terwyl zy dus lag te droomen,
 Dogt zy zag een Monster staan,
 Dat na haar toe wilde koomen,
 Met zoo was haar Slaap gedaan,
 Sy was verschrikt en leefden schier,
 Door 't aansien van 't vreeslyk dier,
 Maar zy verstoute haar gemoet,
 En voelde een ander minne gloed.

Op de Schoonheid en Lieftaligheid.

Op een Fraaije Wys.

Goeijen dag myn Lief gepresen,
 Moet ik dan uwen dienaar wesen,
 Want uw schoon oogen en schoon leden,
 En van tronie wel besneden,
 En daar toe lieftaligheid.
 Heeft myn hert in myn ziel verblyt.

2. Og Jonkman houd op van klagen,
 Want jy kan my niet behagen,

Door al u zuype en uw zwieren,
 En u raasen en u tieren.
 Gy staat myn in 't minst niet aan,
 Daarom wilt maar heene gaan.

3. Moet ik dan zo van uw scheyden,
 En verlaaten u Schoonheiden,
 Moet ik uw dan zoo verlaten,
 Hemel komt my dog te baten,
 Moet ik dan soo voor altyt,
 Og og Hemel wat een spyt. bis.

4. Og Jonkman al u loos gevreijen,
 Jy zoekt myn tog te verlyen.
 Al uw praaten kan niet baten,
 Gy zoekt myn tog te verlaaten,
 Want als gy had geplukt myn blom,
 Dan ging gy weg en kwam niet weerom.

Een Nieuw Lied

Op een aangename Wys.

Nu wil ik als voortaan,
 Myn losse leven laten staan,
 Niet meer swieren by de Venus dieren,
 Soo als ik wel heb gedaan,
 Ja ik wil voortaan niet meer,
 By Jan piet of een ander heer,
 Daar ik voor deze meer als de meeste,
 Tydt plagt te leeven als een heer.

2. Nu wil ik leven op een ander trant,
 En zoeken een Mysje al na myn hant,

Of wel een Vrouwtje die voor een douwtje
 Geeft een Braave Beurs op hant,
 Dien ik op myn gemak,
 Geef wat lekkers uyt myn zak,
 En daar en boven onder 't kloven,
 Nog een vriese Vles op stak.

3. Nu wil ik zingen tot besluit,
 Als dat ik scha met los leven uyt,
 Ik wil myn begeven om stil te gaan leven,
 Of ik ben voorwaar een guyt,
 Grooter vloek durf ik niet doen,
 Om te behoude myn fatsoen;
 Of ik na dezen myn nog eens begeven,
 Om het nog een Rysje te doen.

***Op een Jonkman die te laat begon te vreijen
 Hy dogt door zyn geld en goed
 Een jonk Meisje te verleijen;
 Hy was niet heel oud,
 Maar zyn jeugd verflouwt,
 Hy was voorwaar,
 Omtrent tachtig Jaar.***

Stem: De Koning van Pruyzen.

Vriende hoort zinge ene wonder Nieuw Lied,
 Het zyn vreemde dinge in kort weer geschied
 hoe dat een Ionkman geboggelt en krom,
 Verveelde te dragen zyn magedom.

Hy was 'er zo jeugdig vol van minnevier,
 En dagt ik wil nemen by tyds myn plysier,
 Ik bender omtrent nog maer 80 laer,
 Alleenig te slapen dat valt myn zoo raer.

Een meisje had hy zyn zin op gezet,
 Haer poesel blank vleisje was bol ende vet,
 Zy was zoo net en mooy van koleur,
 Wat dunkt u van dien ouden Sinjeur:

Hy sprak haer aen en zy ag myn lief!
 Mogt ik u genieten al tot myn gerief,
 Ik heb nog myn magedom vris gelant,
 Om te verkoelen uwe minnebrand.

Wel Vader gy bent zo oud en zo krom:
 En wild dog bedaren en bewaert u magedom,
 Wiltze mede nemen al in het Graf;
 Gy moet haest gaen reisen van de Weereld af.

Daer by zoo hebt gy geen Tand in u mond,
 U oogen naer boven, u hoofd is zo rond;
 Als eene Aep of een Baviaen,
 Wilt met uwen boggel maer gaeuw henen gaen.

Wel meisje ik ben behuist en besteld:
 Met Zilver en Goud en daer by nog veel Geld
 In een koets kunt gy reide en een kleed van Zei
 Ik zal u wel troosten als gy zyt by myn.

Wel Grysaerd gy spreekt als eene held,
 Maer ik geloof 't met u slegt zal zyn gesteld,
 Want ik verwacht goede nagten van vreugt en plaisier,
 Ik lag met u geld en met uwen zwier.

Wel meisje gy zyt 'er zoo mooi en zo net,
 Denkt gy dat al het plaisier is het Bed;
 Als ik kom te sterven dan erft gy myn goed:
 Dan kunt gy verwerven wêer een jongen bloet.

wel foei 't was schanden dat zo een oude man:
 Myn Roosje zou plukken 't was tergen der an,
 't moest wezen een Ionkman in fleur en in jeugt
 Dat doet een mooi meisje aen 't hertje veel vreugt.

Laestmael zoo sprak ik al met myn Buurvrou
 Die bitterlyk klaegde had grote rouw,
 Dat zy had getrouwt een oude man om 't geld,
 Ach ach! wat ben ik nu bitter gequelt.
 ô Goden wat plagen kan al myn Geld,
 Geen meisje behagen ô dood doet geweld:
 En wilt myn nu halen van de wereld snood,
 want al myn kwalen die doen myn de dood.

Oorlof gy Vryers nog jonk en in fleur,
 wilt eerder gaen trouwen als deze Sinjeur,
 want als gy wort oud daer by scheef en krom,
 Ey kunt geen meisje behagen met u magedom.

Hebt gy braef geld dat is 'er heel goed,
 Maer menig maegt tragt eerder na vlees en naer bloed,
 want 't geld raekt op en komt somtyds wel weer
 Maer deugt verlooren krygt men niet meer.

***Het Droefig Treurspel van Pirus en Thisbe, volgens de Historie, tot
 nut en stigting der Jonkheid.***

Stem: Als 't begint.

Ach ach myn schoon Godin,
 Ik zugt zoo meenig werven,
 Ik roep uit puure min
 Ach laat myn troost verwerven,
 Maar of ik ween of zugt,
 Sy neemt van my de vlugt,
 Sy laat my in de nood
 Tot dat ik sterf de dood.

Myn klagt is al om niet
 Sy is my gaan ontlopen,
 Sy lagt met myn verdriet
 Hier is geen troost te hopen.
 Vaart wel dan wreede Maagd,
 Die een ander behaagd,
 Om dat gy my verlaat
 Ik word als desperaad.

Komt Leeuwe vreed van aard
 Wilt nu myn lyf doorkerven,
 Komt Tygers onbedaart
 Ik wil het leven derven,
 Of met myn eigen zweerd
 Doorsteken myn jonkhert,
 Op dat myn edel bloed
 Beschryft myn liefde goed.

Adju myn Schaapjes al,
 Die ik zoo lief geleiden.
 Door Bergen Bos en Dal
 En meenig schoon Vallyden,
 Ziet u het blanke Staal
 Adju dan altemaal,
 Adju schoon Herderin
 Ik sterve door de min.

ô Dood ô vrede dood,
 Piramus leid verslonde
 Syn Lief uit liefde groot,
 Die heeft hem nog gevonde,
 Sy dagt in haar verstand
 Dat hy lag op zyn hand,
 In eenen zoeten droom
 By dees klaar waterstroom.

O Hemel wat een vreugd

Ik heb myn Lief gevonden,
 Daar ik myn jonge jeugd
 In echt heb aan verbonden,
 Piramus mynen vriend
 Die myn zo teer bemind,
 Hy is vermoeid van 't gaan
 In deeze wyde baan.

Hy rust wat op zyn hand
 In 't midden van zyn schaapen,
 Aan deezen groenen kand
 Hy zoekt wat vreugd te rapen,
 Slaapt myn Herder zoet
 En uwe rust voldoet,
 Ik zal hier zoetjes staan
 Uw Schaapkens gade slaan.

Myn Schaapjes al te saam
 Wilt nu in vreugt herleven,
 Piramus zynen naam
 Staat in myn hert geschreven,
 My dunkt den Echo singt
 Of myn de heide dwingt,
 Ik kan niet langer staan
 Ik wil hem spreken aan.

Ontwaakt schoon lief ontwaakt
 Wilt uit u slaap oprysen,
 Myn hert dat word geraakt
 Vol druk en swaar gepeizen,
 ô Beeke rood van bloed
 Ach mynen Herder soet,
 Daar leid hy met zyn zwerd
 Doorstookten zyn jonkhert.

Ach Hemel troost my nu,
 Myn hoop is weg gedreven,

Piramus kost ik u
Nog eens het leven geven,
Ik zou u trouw bystaan
En nooit van u weg gaan,
Wy waaren haast gepaard,
In echte min vergaard.

Maar het is al te laat
Om niet zyn al myn zugten,
ô Jeugdig groen cieraad
Wat sien ik schoonen vrugten,
Ik sie de Bloempjes staan
Met roode knopjes aan,
Roodverwig is het lis
Met Bloes van Piramis.

Ik wil zyn dood alhier
Nu met myn gaan wreeken,
En met zyn rood Rapier
Soo wil ik myn doorsteeken,
Adju myn schapkens zoet,
Dat uw een ander voet,
Ik scheid, van 't leven af
Begraaft ons in een graf.

Daar leid de schoonen Thisbé
En Piramis met namen;
Jonkmans en Dogters mee
Neemt hier exempel zaame,
Steld nooit de zoete min
Soo vast in uwe zin,
Sy helpt 'er veelen in den nood
Ja tot de bleeke dood.

*Een Nieuw Lied.**Op een Aardige Wys.*

1. Nu zal ik schryve,
 Wyl ik moet blyve,
 Aan wal in eenzaamheit,
 Ik moest gaan trouwen,
 Als andere vrouwen,
 Maar ik ben myn fiellis kwyt,
 Myn man is gaan varen na zee, bis.
 Myn man is gaan vaaren na zee,
 zee ja zee ja zee der om d zee der om d
 Wie wil der nouw met hem mee.

2. Nu kan ik braveren,
 Met al die heere,
 Die myn maar gunstig zyn,
 Om daar mee te zwieren,
 Als andere dieren,
 En denk ik ben nu allyn,
 Myn man is gaan varen na zee: bis.
 Myn man is gaan varen na zee,
 zee ja zee ja zee der om d zee der om d
 Wie duyvel vaart met hem mee.

3. Moet hy nouw vegten,
 Als dappere knegten,
 Daar ben ik mee te vree,
 Al moet hy klimme,
 Na boove toespringe,

Ik denk ik ben op goe ree,
 Myn man is gaan varen na zee: bis.
 Myn man is gaan varen na zee,
 zee ja zeeja zee der om d zee der om d
 Ik stuur hem een mantje mee.

4. Oorlof gy vrouwe,
 Laat u niet rouwe,
 Raakt gy zoo u mannetjes kwyt,
 Wilt u vermaaken,
 Met andere snaaken,
 zoo raakt gy uyt die spyd,
 En denkt hy moest na zee: bis.
 Myn man is gaan varen na zee,
 zee ja zee ja zee der om d zee der om d
 En stel u daar mee te vree.

Jonge Dogters Treur-Zang, over het verlaaten van haar Minnaar.

Op een Lieffelyke Wys.

Matroosje spreekt.

Ionge Dogters wild niet klagen?
 Wy doen een reis na See,
 Men zal de kans eens wagen
 moog' gy eens varen mee,
 Ik weet het kan niet lukken
 myn Engel vol getraen,
 Ik zal u nog eens drukken
 Eer wy na Boord toe gaen.

Jonge Dogter.

Ach liefste minnaer verheeven,
 Daar is myn regterhand,
 Een brief met bloed geschreeven
 myn hert voor u te pand,
 Ik zal de beloften onthouwen:
 Sprak zy met droef getraen,
 Wy zullen zamen trouwen:
 Of 't kan u niet wel gaen.

Matroosje.

Wy moeten u zoo verlaten
 myn zoeten Engel teer
 't Syn orders van de Staten,
 't Is voor ons groot hartzeer,
 De Staete bloot wild weeten
 Wy zeilen zoo Texel uit.
 men zal u nooit vergeeten,
 Schei dog met weenen uit.

Jonge Dogter.

Ionkman u zoet spreken,
 Dringt my in het gemoed,
 Godt geeft aen u een teeken
 Als gy het niet en doet;
 Ie weet dat ik ben Swanger
 Sprak zy tot haer minnaer,
 Fop my dan dog niet langer:
 Ik kom in droef gevaer.

Matroosje.

Waerom zou ik je foppen?
 Hebt gy die gedagten dan?
 Wild maer u ooren stoppen
 Gy blyft myn schoon Catryn!
 Gy weet ik heb gezworen:

Een Eed by zon en maen,
 Dat ik mag gaen verlooren
 Eer ik u zal versmoen.

Longe Dogter.

Mijn Engel u zoete woorden,
 Dat heeft myn ziel bekoord,
 Dat meenig meid bekoorden;
 Ik heb het wel gehoord,
 't Is wel meer gebleeken
 Deez' Ionkmans loos gevry,
 Veel hebben looze strecken:
 't Is al bedriegery.

Matroosje.

Ik ga myn afscheid neemen,
 Al van myn lieve lam,
 Als ik weer kom met eenen
 In de Stad van Amsterdam,
 Dan zal ik u zoet lief trouwen;
 Ik heb u teer bemind,
 En maek u tot een Vrouwe
 Adju myn lieve Kind.

Afscheid van de Jonkman.

Wy gaen u nu verlaeten
 Soet Liefjes altemaal,
 Het treuren kan niet haeten
 Genagt in 't Generael;
 Adju dan Vader en Moeder!
 En Susters in 't getal,
 Dat Godt is u behoeder
 En ons bewaeren zal.

De Nieuwe Kraamer of de Vermaakelyke Beeldekooper.

Op een Fraaije Wys.

Ik kom al uit een vreemd Land,
 Ik ben voorwaar nog niet bekend,
 In alle straaten en gragten loopen,
 Of de lieden Beeltjes koopen,
 Geeve handgift myn goede vrind,
 Koopt een Beeldje voor u klynen kind,
 Juffrouw koopt Beelde koopt,
 Mooye Beelde koopt.
 Mooye Beelde koopt.

Wil jy dan koope van myn,
 Zoeke uyt dan groot of klyn,
 Laat my niet staan zo lank,
 Jy ziet de Beelde op myne Plank,
 Zal ik dan gelde vraag,
 Het is voor een kind een groot vermaak,
 Juffrouw koopt, &c.

Koopt gemeene Schildery,
 De klyne Mantjes ook daar by,
 Jy moet niet biede groote spot,
 Al voor myn mooye blomme pot,
 Ziet de Bolle zo Naturel,
 Gy kend de Beelde over al stel,
 Juffrouw koopt, &c.

De Karnarie Vogel die kan niet vliege
 Ik zal u niet bedriege,
 Jy nooit gezien in de heele Stad,

De raare biest de Uyle Kat,
 Ook de paardjes zeer perfect,
 Hansworst die groote gek,
 Juffrouw koopt, &c.

De Papegai roept koppi krouw,
 De Poes maawt mejouw mejouw,
 Juffrouw wat nu begeer,
 Ik hebbe haast geen beelde meer,
 Juffrouw jy my bestel,
 Zegge waar ik kome zel,
 Juffrouw koopt, &c.

Ik zal u wyze perfekt chermant,
 Het is hier nog niet bekend,
 Dan zy moet vier stuyvers geeve,
 Zy kenne kryge Adam en Eve,
 Wild koope neen of ja,
 Eer ik aanstonds heene ga,
 Juffrouw koopt, &c.

Wilje zien een Tuyn Ciraat,
 Ik weet niet of 't u aan staat,
 Potte stel in Prieel of Tuyn,
 De Pede Stal of Tuyn Bizaan,
 Myn dunkt wel koope zel,
 Mooye pronk in een Thee stel,
 Juffrouw koopt, &c.

Wilje dan nog niet koope,
 Ik zal gelyk heen loope,
 Jy geen handgift geeve,
 Ik wensche een goede leeve,
 Bonjour met malkaar,
 Blyve gezond nog lange Jaar,
 Juffrouw koopt Beelde koopt,
 Mooye Beelde koopt,
 Mooye Beelde koopt.

***Op 't Verklaaren der Onafhangelykheid van Noord-Amerika, door de
Provintien Holland en Westvriesland.***

Stem: Hier heeft my Rozemond bescheide.

Juich Koopman! Juich! op 't Vryverklaaren,
Van 't uitgebreid *Amerika*,
Het smeekt reeds lang om uwe Waaren,
Scheep in, Scheep in, waer wagt gy na.

Juich! Juich met regt! gy Steunpilaeren
Der Republiek, juich! Fabrikeurs,
Amerika roept om uw waeren.
Werk voort, werk voort, herstel uw Beurs.

Juich! Kargadoors, Commissionaeren,
De Vaer op Noord Amerika,
Het geen men thans hoort Vryverklaaren,
Hersteld, al uw verliezen draa.

Juich! Winkeliers, uw Winkelwaeren
Die gy tot hooge pryzen kogt,
Die zullen ras door 't Vryverklaaren
Meer daelen, dan gy immer dogt.

Juich! Zeeman, die de woeste baeren,
Van 't noest en schuimend Peekelveld,
Reeds lang, door vreemde zag bevaeren:
In 't kort ziet gy uw roem hersteld.

Kaegschippers, juicht en wilt bedaeren.
Gy ziet in 't kort een Goude Tyd,

Zeg nooit weer 't zyn de onvrye Waeren:
 Waerdoor ons Land zoo bitter lyd.

Juicht! Ambachtslieden; die reeds Jaeren;
 Gezwoegt hebt, om een klein gewin:
 uw ondergang is aen 't bedaeren,
 Leegloopen! stel dat uit uw zin.

Juich! Schuitemoeder, wilt uw klaeren,
 Ziet dog uw Schuit ter deege nae:
 Dewyl gy in 't vervolgt zult vaeren,
 Producten uit Amerika.

Op Sleepers, Kruiers, daer zyn Waeren
 Die moeten nae Amerika,
 Wilt schielyk ook uw Rytuig klaeren:
 Krui voort, ryd' voort, waer wagt gy nae.

Juich' Amsterdammers, uw Regenten
 Wier schoon ontwerp, dat heilzaam was,
 Men uw als haetlyk in wou prenten,
 Ryst als een Phenix, uit zyn Asch.

Ja, gryze *Temminck*, wy herleeven
 Ja, *Berckel, Rendorp*, brave Liën
 Wy juichen! door de vreugd gedreeven:
 Wyl we uw ontwerp, voldongen, zien.

Leef Achtb're Vaders, lange Jaeren,
 Schoon steeds bestreeden door de Nyd,
 De Zwakste zal Uw Regt bewaeren,
 Ons Goed en Bloed zy U gewyd.

Register.**A.**

Adieu myn lief wy moeten van ons 16
beiden.

*Op 't weder Uitloopen van de Hollandze
Vloot.*

Alla Matroosies weest konstand. 25

Ach! het blooze van uw wangen. 40

Op 's Lands Fregat van Oorlog de Argo.

Amstels Meisje zeer geacht. 60

*Het Droevig Treurspel van Pirus en
Thisbe, volgens de Historie, tot nut en
stigting der Jonkheid.*

Ach ach myn schoon Godin. 81

*Op het Oost-indische Compagnie Schip
genaamt De Mentor.*

Ach wat is het Menschen leven. 66

D.

*Een voornaam Heer bedroogen door een
Jong Meisje.*

Daar was reis een jong meisje. 15

E.

Een Vrouw is ligt, is ligt om te verlyden. 41

G.

*Op het Bloedig Zee Gevegt, tusschen de
Hollanders en de Engelsche.*

Gy Neerlands Volk met 'er spoet.	19
Gy word van my gegroet.	49
Gelyk de schoone bloempjes kwyne.	62
Gelukkig lot dat ons bemint.	68
<i>Op de Schoonheid en Lieftaaligheid.</i>	
Goeyjen dag myn Lief gepresen.	77

H.

De triumpheerende Hollanders.

Hollanders vol van moet.	31
<i>Over de droevigen toestand van ons Nederland.</i>	
Helaas! helaas wat ramp en smert.	57

I.

Op de Bloedslag die voor handen is.

Is nu de vreedes bant gebrooken.	17
<i>Van Vrankryk aan Neêrlands Staaten.</i>	
Ik hoor in de Courant.	34
<i>De Nieuwe Kraamer of de Vermaakelyke Beeldekooper.</i>	
Ik kom al uit een vreemd Land.	89

K.

Op de Hollandze Zee Helden.

Komt nu Patriots geslagt.	63

L.

*Matroozen Lied, op het draagen van
Zoutmans Lind.*

Laat Neêrlands Volk dit Sierzel draagen. 6

*Ter Eere van onze Zee Helden, en tot
Schande der Engelschen.*

Laat nu vry de vlaggen waayjen. 27

Op Zoutman.

Laat ons deeze Roemslag zingen. 42

Laast toe Frelis lag te droomen. 76

M.

Beklag van Kaatje en Mamaatje.

Mamaatje ik jeb 'er een Man getrouwt. 51

N.

De Amsterdamsche Matroos.

Naar boord, naar boord, wy moeten heen. 52

Nu wil ik als voortaan. 78

Nu zal ik schryve. 85

O.

*Neêrlands Trompet, blaazendeVictorie,
wegens de ontwaakte Leeuw.*

ô Parker wat groote schand. 45

S.

Op het Ontdekken van de Vyandelyke Vloot.

Sondag, toen ik nog in myn Kooy lag. 10

Jonge Dogters Vryagie.

Sinnen, benje geneegen tot minne. 38

V.

Op de Bloedige Zee-Batailje, tusschen de Hollanders en de Engelsche, op Doggersbank.

Vrienden wilt dit Lied aanhooren. 11

Op de Executie, gedaan binnen de Stad Alkmaar, den 23. February 1782. aan een Jongeling van 15 Jaaren, over het Vergeeven van zyn eigen Vader.

Vervloekte boosheid Gruweldaad. 70

Op een Jonkman die te laat begon te vreyjen.

Vrienden hoort zingen een wonder, &c. 79

W.

Tweede Zoutmans Liedje, tusschen Kaatje en Mietje.

Wat vreugd, myn lieve Mietje. 7

Op het Schip van de Admiraal Generaal, tot lof van den Wel Edele Gestreng Heer Captyn J.H. Kindsbergen.

Wel te vrede zullen wy vaaren. 8

Op de Batalje of Bloedige Zeeslag, voorgevallen ter Zee, den 5. Augustus. 1781.

Weest verblyd gy Vrisse Helden. 21

Over de Tegenwoordige Bezoeking en Oorlogstyd, wegens ons Nederland, als meede Rouw-klagt of Troost-Lied aan de Dooden en Gekwesten.

Weest gy Verblyd arm en ryke. 23

Tot welzyn van 't Vaderland.

Wat ziet men niet in deeze daagen. 29

Op het Vrolyk Zoldaaten Leven.

Wel wat is daar beter Leven. 73

Z.

Nieuw Zeemans Lied, op de Onverwagte Victorie van den Hersteller van Hollands Roem Zoutman.

Zou ik thans niet welkom weezen. 3

Zwygt van Vreede, blaast trompette. 48

J.

Jonge Dogters wilt niet klagen. 86

Op 't Verklaaren der Onafhangelykheid van Noord-Amerika, door de Provintien Holland en Westvriesland.

Juich Koopman! Juich! op 't Vryverklaaren. 91